

Ikt. sz.: TAB/11-2/2015.

TAB-3/2015. sz. ülés
(TAB-29/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Törvényalkotási bizottságának**
2015. február 27-én, pénteken, 9 óra 12 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása</i>	6
<i>A napirend elfogadása</i>	6
<i>A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló T/2250. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)</i>	6
<i>Dr. Harangozó Tamás Attila ügyrendi felvetése</i>	6
<i>Dr. Aradszki András szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	8
<i>Egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/2329. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)</i>	
<i>A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3115. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)</i>	
<i>Egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3019. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)</i>	28
<i>Dr. Kovács Zoltán szóbeli kiegészítése</i>	28
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	29
<i>Dr. Bárándy Gergely ügyrendi indítványa</i>	30
<i>Döntés az ügyrendi indítványról</i>	32
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	32
<i>Az ülés berekesztése</i>	45

Napirendi javaslat

1. A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat
(T/2250. szám)
(A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)
(Megjegyzés: A napirendi pontot a bizottság akkor tárgyalja, ha az előterjesztő a HHSZ 46. § (4) bekezdése alapján kezdeményezi a bizottság eljárását.)
2. Egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat
(T/2329. szám)
(A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)
(Sürgős eljárás keretében)
(Megjegyzés: Az elfogadott sürgősségi javaslat száma: T/2329/2.)
3. A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat
(T/3115. szám)
(A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)
(Megjegyzés: A napirendi pontot a bizottság akkor tárgyalja, ha az előterjesztő részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat benyújtása esetén a HHSZ 46. § (1) bekezdés c) pontja szerinti előterjesztői tájékoztatót nyújt be.)
4. Egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat
(T/3019. szám)
(A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)
(Megjegyzés: A napirendi pontot a bizottság akkor tárgyalja, ha az előterjesztő részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat benyújtása esetén a HHSZ 46. § (1) bekezdés c) pontja szerinti előterjesztői tájékoztatót nyújt be.)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Gulyás Gergely** (Fidesz), a bizottság elnöke

Balla György (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Tuzson Bence (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Bárándy Gergely (MSZP), a bizottság alelnöke
 Bóna Zoltán (Fidesz)
 Dr. Galambos Dénes (Fidesz)
 Jakab István (Fidesz)
 Kucsák László (Fidesz)
 Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
 Dr. Mengyi Roland (Fidesz)
 Dr. Pesti Imre (Fidesz)
 Révész Máriusz (Fidesz)
 Salacz László (Fidesz)
 Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
 Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)
 Dr. Vas Imre (Fidesz)
 Vécsey László (Fidesz)
 Dr. Rubovszky György (KDNP)
 Dr. Vejkey Imre (KDNP)
 Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)
 Hiszékeny Dezső (MSZP)
 Dr. Legény Zsolt (MSZP)
 Lukács Zoltán (MSZP)
 Dr. Tóth Bertalan (MSZP)
 Tukacs István (MSZP)
 Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
 Szilágyi György (Jobbik)
 Dr. Schiffer András (LMP)
 Fodor Gábor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Horváth László (Fidesz) Salacz Lászlónak (Fidesz)
 B. Nagy László (Fidesz) Kucsák Lászlónak (Fidesz)
 dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) dr. Galambos Dénesnek (Fidesz)
 Ágh Péter (Fidesz) dr. Mátrai Mártának (Fidesz)
 Hadházy Sándor (Fidesz) Vécsey Lászlónak (Fidesz)
 Nyitrai Zsolt (Fidesz) Tuzson Bencének (Fidesz)
 Dunai Mónika (Fidesz) Bóna Zoltánnak (Fidesz)
 Dr. Vas Imre (Fidesz) távozása után Révész Máriusznak (Fidesz)
 Balla György (Fidesz) távozása után dr. Gulyás Gergelynek (Fidesz)
 Dr. Szűcs Lajos (Fidesz) távozása után dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)
 Dr. Mengyi Roland (Fidesz) távozása után dr. Vejkey Imrének (KDNP)
 Jakab István (Fidesz) távozása után dr. Pesti Imrének (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Ágostházy Szabolcs

Meghívottak

+

Dr. Aradszki András államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

Dr. Répássy Róbert államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Kovács Zoltán államtitkár (Miniszterelnökség)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 12 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! A bizottsági ülést megnyitom.

Tájékoztatom a képviselőtársaimat, hogy eseti képviseleti megbízást adott Salacz László képviselő úrnak Horváth László, Kucsák László képviselő úrnak B. Nagy László, Galambos Dénes képviselő úrnak dr. Tapolczai Gergely, Mátrai Márta képviselő asszonynak Ágh Péter, Vécsey László képviselő úrnak pedig Hadházy Sándor. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

A képviselőtársaim a kiosztott napirendi javaslatot előzetesen is megkapták.

A napirend elfogadása

Kérdezem, ki az, aki a napirend elfogadását támogatja. (Szavazás.) Huszonkét igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? (Szavazás.) Kettő nem. Ki az, aki tartózkodik? (Szavazás.) Öt tartózkodás.

A bizottság a napirendet elfogadta.

A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló T/2250. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)

Ennek megfelelően most rátérünk az első napirendi pontra, ami a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló T/2250. számú javaslat. (Jelzésre:) Ügyrendben kér szót Harangozó képviselő úr. Parancsoljon!

Dr. Harangozó Tamás Attila ügyrendi felvetése

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mielőtt belekezdenénk, azért szeretnénk megkérdezni a következőt, hiszen tegnap a Házbizottságban is szóba került, és annak, hogy tegnap lekerült a napirendről, az volt az oka, hogy a javaslat a saját ügyrendünk szerint nem érkezett meg időben, a tegnapi napot megelőzően. A tegnapi napon ismét este 8 óra után kaptuk meg ezeket a javaslatokat. Szeretném kérdezni, hogy csak a képviselőket tisztelték meg azzal, hogy este kapták meg a javaslatot, vagy a bizottság időben kapta meg. Hiszen a saját, egyhangúlag elfogadott ügyrendünk szerint olyan javaslatról nem tudunk beszélni, nem tudunk tárgyalni, amelyik a megelőző nap munkaidő végéig nem érkezett meg a bizottsághoz. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, tartotta magát a bizottság titkársága ahhoz a megállapodáshoz, ami köztünk létrejött, az ügyrendhez. Megkaptuk az ezzel kapcsolatos módosító indítványokat fél öt előtt, és ugye, abban maradtunk, hogy minden frakcióból egy személynek ilyenkor azonnal kiküldjük. Ez azt jelenti, hogy ez is öt órakor - nem tudom percre pontosan megmondani - megtörtént. Ha jól tudom, akkor a szocialista frakcióból ez a képviselő Bárándy alelnök úr, tehát ellenőrizhető, a kiküldést is tudjuk ellenőrizni. Utána az valóban időbe telik, amíg megfelelő szerkezetbe szerkeszti a Ház munkatársi csapata ezeket a módosító indítványokat, és ezért tudtuk 8 után kiküldeni.

De éppen ennek a problémának az orvoslására találtuk azt ki, hogy minden frakcióból egyvalakinek, akit a frakció bejelentett, azonnal nyers változatban megküldjük. Le tudjuk ellenőrizni, megnéztük, mert én is külön megkérdeztem ezt, hogy ötkor kiküldtük. (*Dr. Harangozó Tamás Attila: Köszönöm.*) Köszönöm szépen.

Köszöntöm az államtitkár urat a kormány képviselőjében.

A képviselőtársaimnak és az államtitkár úrnak is jelzem, hogy a Törvényalkotási bizottság által tárgyalandó módosító javaslatokból az 1., 2. hivatkozási számú a Magyar Szocialista Párt kezdeményezése, ezt most fel is tüntetjük a jobb felső sarokban, és a 3. számú pedig a kormánypárti kezdeményezésű. A vita ezekről folyik.

Megadom a szót az államtitkár úrnak. Parancsoljon!

Dr. Aradszki András szóbeli kiegészítése

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A paksi kapacitásfenntartással kapcsolatos beruházásspecifikus rendelkezéseket tartalmazó törvényjavaslat vitáját a parlament előtt és a Gazdasági bizottság előtt is lefolytattuk. (*Tuzson Bence megérkezik.*)

A vita során voltak olyan észrevételek, amelyeket a kormány megfontolt, és ezek alapján folytatott egyeztetéseket. Számos olyan módosító javaslat fekszik előttünk, amellyel kapcsolatban a kormánynak világos álláspontja van, és amely javaslatok jó része orvosolja vagy pontosítja azokat a szakaszokat, amelyeket a vita során a képviselő hölgyek és urak észrevételeztek. Úgyhogy én azt gondolom, hogy az előttünk lévő módosítók elfogadása esetén - kivéve egyet-kettőt, hogy pontos legyenek - jobb törvényjavaslat kerül majd az Országgyűlés elé a részletes vita után.

ELNÖK: Köszönöm. Ha szabad, akkor egyesével megkérdezném az államtitkár urat ezekről. Az 1. hivatkozási számú módosítót, amit az MSZP nyújtott be, támogatja-e a kormány?

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. A 2. hivatkozási számú módosító javaslat szintén a Szocialista Párt javaslata. Támogatja-e a kormány?

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány azt sem támogatja.

ELNÖK: A 3. hivatkozási számú kormánypárti módosító javaslattal kapcsolatosan kérdezem az államtitkár úr véleményét.

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány támogatja a 3. számú módosító javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim, akkor most megnyitom a hozzászólási kört. (*Dr. Harangozó Tamás Attila jelentkezik.*) A szocialista frakcióból Harangozó képviselő úr, parancsoljon!

Hozzászólások és határozathozatalok

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A javaslat súlyához képest döbbenetesen árulkodó az, amit itt az államtitkár úr előterjesztésként vagy indoklásként elmondott. Szemmel láthatóan fogalma nincs arról se, hogy milyen javaslatok vannak előtte; ezt, hogy „az egyik vagy a másik”, a parlamentben nem nagyon szoktuk meg, ebben a bizottságban meg pláne nem. Nem is pontosan értjük, hogy miről beszélt. Azt pedig, hogy a saját kormányzati javaslatukhoz nem tudott indoklást adni, nem csodálom.

Kár is lenne bármit kérdezni az okokról, a napnál is világosabb, hölgyeim és uraim, hogy a javaslat Magyarország legnagyobb korrupciós ügyének, minden idők legnagyobb lopásának az előkészítéséről és eltussolásáról szóló javaslat. Ez a javaslat az eredetileg benyújtott javaslatához képest is minden határon túlmegy, államtitkár úr. Gyakorlatilag a törvény erejénél fogva zárja el a magyar polgárokat minden információtól Magyarország legnagyobb közpénzen megvalósuló beruházásánál.

Kérdezem önöket: mégis mit képzelnek, hogy a saját pénzüket költik el, államtitkár úr? Hogy a 3000 milliárdot vagy akár még azt meghaladó pénzt a Fidesz dobja össze, vagy az államtitkár úr, esetleg az itt ülő fideszes képviselők, akik majd megszavazzák? Hogyan veszik a bátorságot ahhoz, hogy egy, a magyar emberek által fizetett beruházás részleteit elzárják a magyar emberek elől? Erre legyen kedves választ adni.

Engedje meg, hiszen maga a javaslat arról szól, amiről ön nem tudott vagy nem akart beszélni, hogy az eddigi javaslatban megjelenő 15 éves időszakot, ahol is nemzetbiztonsági vagy egyéb okokra, illetve üzleti okokra hivatkozva önök nem tették volna lehetővé a nyilvánosságot, most ebben a törvényjavaslatban, amit ide benyújtottak, 30 évre emelik, és a törvény erejénél fogva mondják ki, hogy közérdekű adatként ezen 30 év alatt semmilyen módon nem ismerhetők meg. Nemcsak a nemzetbiztonsági okok - sőt, azt ki is veszik - fontos kérdések, hanem az üzleti, a beruházással kapcsolatos minden adat és minden előkészítő adat.

Államtitkár úr, ez skandalum. Ez a javaslat nemhogy azt mutatná, hogy önök jobb belátásra tértek, és megértették és meghallották az emberek szavát, hogy nem engedik most már önöknek, hogy a közpénzeket ellenőrizetlenül költsék és tüntessék el, hanem még 19-re lapot húzva gyakorlatilag 30 évre jogszabállyal lehetetlenítik el azt, hogy bárki az információkhoz hozzájusson.

Szeretnék a figyelmükbe ajánlani egy Btk.-tényállást, ez a 220. §: aki a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényi rendelkezések megszegésével közérdekű adatot az igénylő elől eltitkol, vagy azt követően, hogy a bíróság jogerősen a közérdekű adat közlésére kötelezte, tájékoztatási kötelezettségének nem tesz eleget, büntetett miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő; három évig tartó szabadságvesztéssel, ha a közérdekű adattal visszaélést jogtalan haszonszerzés végett követik el.

Tisztelt Képviselőtársaim! És most elsősorban a kormánypárti képviselőtársaimhoz szólok: önök, ha megszavazzák ezt a törvényt, gyakorlatilag a parlamentet kívánják felhasználni, magával a jogalkotással kívánják elkövetni ezt a tényállási elemet. Nagyon szépen kérem önöket, hogy ne tegyék.

Írhatnának végezetül - ez a sommás véleményünk - önök ebbe a törvénybe akár 300 évet is. Ez önökön ugyanis már nem segít. Minél előbb állnak el ettől a típusú politizálástól, azt gondolom, annál jobb lesz önöknek. Minél tovább mennek ezen az úton, annál kevesebb év lesz ténylegesen az, ami után egy új kormány - szeretném önöknek világossá tenni, bármilyen törvényt fogadnak most el - bele fog látni a részletekbe, és meg fogja tudni változtatni, illetve felelősségre tud majd vonni

azon döntések kapcsán bárkit, aki egyébként olyanra készül, ami Magyarországon elfogadhatatlan.

Tehát szeretném önöknek mondani, és az itt lévő fideszeseket is kifejezetten kérni: ne támogassák ezt a törvényjavaslatot, mert nagyon komoly következményei lesznek, ha ezzel a kormány visszaélészerűen fog élni. Márpedig ez a javaslat maga azt mutatja, hogy ezen beruházás kapcsán a kormány elszánta magát arra, hogy a magyar állampolgárokat kirekesztve, a magyar állampolgárok előtt eltitkolva kívánja ezt a beruházást megvalósítani.

Végezetül szeretném kérni, majd elnök úrnak is mondom, hogy a saját javaslatainkkal kapcsolatban Tóth Bertalan képviselőtársam fog majd még hozzászólni. Köszönöm szépen. *(Tuzson Bence jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormánypárti frakcióból Tuzson alelnök úr kért szót. Parancsoljon!

TUZSON BENCE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Két témához szeretnék hozzászólni.

Egyrészt arról szeretnék beszélni, hogy Magyarország energiabiztonsága rendkívül fontos dolog, és az, hogy egy ilyen projekt Magyarországon megindulhat, alapvetően energiabiztonsági kérdés, és ebben jó, ha egyetértenek a politikai pártok Magyarországon, de nyilván a kormánypártok felelőssége, hogy ezt az energiabiztonságot megoldják. Ebben egyébként korábban egyetértés volt a politikai pártok részéről. Ennek a projektnek az egészét támadni, úgy gondolom, semmiképpen sem ildomos, de mindenképpen a nemzet, az ország egésze ellen való, hiszen azt tudjuk, hogy az atomerőmű az, ami az energiát Magyarországon nagy többségben biztosítja. A Paksi Atomerőműből jön az energiafelhasználásunknak legalább a 40 százaléka. Ha ez kiesik Magyarországon, akkor abból óriási probléma lesz. És ahhoz, hogy Magyarországon a tartós növekedést folyamatosan lehessen biztosítani, szükséges az, hogy Magyarországon energiabiztonság legyen, és a kieső energiát valamilyen formában pótoljuk, sőt elő tudjunk idézni egy olyan állapotot is, amikor átmenetileg olyan mennyiségű energia lesz Magyarországon, ami biztosítja a teljes gazdaság energiaellátását vagy jórészt az energiaellátását is, és a két blokk kiesésével a megépülő új blokk aztán hosszú távon is tudja biztosítani a fenntarthatóságot.

Természetesen ez nem azt jelenti, hogy Magyarországon ne lenne szükség arra, hogy alternatív energiaforrásokat is alkalmazzunk. Erre szükség van, de ez nem egy „vagy-vagy” kérdés, ez egy „és” kérdés, és ezt ennek megfelelően kell figyelembe venni, és ennek megfelelően kell a jövőben is gondolkodnunk. Magyarországnak a versenyelőnyét az tudja biztosítani, ha olcsó energia lesz Magyarországon, ehhez pedig szükséges az, hogy az atomenergiát is erre felhasználjuk. Ezt szerettem volna egyszer rögzíteni.

A másik megjegyzésem egy technikai jellegű módosítás. A javaslatban a 31. § (1) bekezdés a) pontja a 2. § 17. pontját hatályon kívül helyezi, míg a 30. § 2. pontja ugyanezt a bekezdést módosítja. Azt szeretném e tekintetben javasolni, hogy a 31. § (1) bekezdés a) pontját hagyjuk el, és akkor értelemszerűen ez az ellentmondás kiküszöbölhető. Köszönöm szépen. *(Több képviselő jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik-frakció következik, mert a frakciók méretaránya szerint haladunk, és ketten is jelentkeztek. Staudt képviselő úr, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is, reagálva az előttem szólókra: Tuzson képviselőtársam, az, hogy az atomerőművet bővíteni kell, vagy hogy ez esetleg lehet a jövő útja, egy dolog, ezzel mi is egyetértünk, hogy az energiabiztonság egy fontos dolog, de azzal nem, és erről nem beszélt, ami itt a fő lényeg, hogy miért kell akkor eltitkolni ezeket a beszerzéseket. Tehát egy jó cél érdekében is lehet hatalmas pénzt lopni.

Tehát attól még, hogy autópályát kell építeni, persze, jó az autópálya, de attól még nem kell háromszoros áron építeni, ahogy, mondjuk, a horvátok megépítik sokkal rosszabb terepviszonyok között, és lehetne sorolni. Tehát egy jó cél azért nem hatalmazza fel a kormányt, hogy titkosítson. Ugyanez volt, lehetne sorolni, az elmúlt 25 évben. Kormányoktól függetlenül ebben mindenki egyetértett, hogy nagyon jól lehet titkosítani, olajügyek, Gripen-beszerzések; ugye, ha nincs mitől félni, akkor ezeket mind nyilvánosságra kellene hozni. Tehát a lényeg a nyilvánosság, az átláthatóság, az ellenőrizhetősége, hogy valóban a legmegfelelőbb megoldás születik, valóban nem politikai döntés vagy a haverok helyzetbe hozása az, ami készül. És ennek - ahogy mondtam - semmi köze nincs ahhoz, hogy egyébként a bővítés elvével mi egyetértünk.

Ki szeretnék még térni gyorsan a törvényjavaslat egy másik problémás pontjára, ami néhol elsikkadni látszik itt a nagy témák mellett, és ez nem más, mint a sugár-egészségügyi hatósági jogkörök kérdése. A javaslatban nagyon szépen el van rejtve, hogy ezek az Országos Atomenergia Hivatal részére kerülnek átadásra, és egyébként ezt semmiféle egyeztetés a szakmával nem előzte meg. Többek közt a Magyar Mérnöki Kamara is tiltakozását fejezte ki ez irányban, és a Sugár-egészségügyi Kutatóintézetnek is volt több szervezettel együtt egy erre vonatkozó felhívása, hogy ez miért nem jó, és ami még rosszabb, hogy miért nem történt bármiféle szakmai egyeztetés az ügyben. Néhányat azért felsorolnék, hogy mindenki számára ez teljesen világos legyen.

Ahogy elmondtam, szakmai véleményezés nélkül készült a javaslat, ami soha nem jelent jót, és az Országos Atomenergia Hivatal egészségügyi jártasságának és hozzáértésének a hiányát vetették fel a szakmában, és a leterheltségüket, ami kérdésessé teszi, hogy el tudják látni ezt a feladatot. Ma Magyarországon egyébként 16 ezer olyan munkavállaló van, aki sugárveszélynek van kitéve. Itt nemcsak feltétlenül a Paksi Atomerőműre kell gondolni, ezek lehetnek röntgengépek egy kórházban, egy rendelőintézetben vagy egy fogorvosi rendelőben. Ezeknek a hatósági jogköröknek az önkényes átadásával veszélybe kerül a megfelelő jogköröknek az ellátása.

Azt is el kell mondani, hogy eddig ilyen feladatot az Országos Atomenergia Hivatal nem végzett, ez irányú gyakorlati tapasztalatai nincsenek, és a szakmából érkező hírek alapján, amikor eddig ellenőrzést végeztek, akkor az műszeres mérés nélkül történt, és jelen pillanatban megfelelő műszerparkkal sem rendelkeznek.

Felhívja a szakma egy újabb problémára a figyelmet, a sugáregészségügy és a sugárvédelem különbözőségére. Sajnálatos módon itt már a definíciókkal is probléma van. Tehát a kormány önkényes döntése nem vette figyelembe a definíciók különbözőségét, és nagyon sajnáljuk, hogy a Miniszterelnökség felügyelete alá tartozó módon úgy kerül ez megalkotásra, hogy a jövőben nem lesz garantálható az eddig elvégzett feladat. És ahogy elmondtam, a legfőbb gond, mert nyilván a jelen bizottsági ülés nem feltétlenül az a szakmai fórum, ahol erről lehet vitatkozni, de kénytelenek vagyunk ezt elmondani, mert lévén a kormány nemcsak hogy nem kérte ki a

szakmának a véleményét, hanem amikor a szakma ezt továbbította, akkor nagyvonalúan nem vett róla tudomást, és nem foglalkozott vele.

Ha jól tudom, egyébként fideszes képviselőtől is érkezett olyan módosító javaslat, ami ezt a helyzetet korrigálta volna, ezt ugyanúgy félresöpörték. Most ezt a fajta jogalkotási gyakorlatot félre kellene tenni, hogy borzasztóan nem érdeklí önök, hogy éppen a szakma mely szegmenséből jön a javaslat, hogy ha, mondjuk, ettől a döntéstől azt várják, hogy felgyorsítja a folyamatokat vagy egy kézbe összpontosítja, centralizálja, a hatalmi érdekeket jobban kiszolgálja, akkor akár egy több évtizedes gyakorlatot is félre lehet tenni. Ez nem jó irányba vezet, és ezt itt, a bizottság előtt is el szeretnénk volna mondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer képviselő úr, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is Tuzson képviselőtársamnak mondanám: ez a törvény nem az energiabiztonságról, ez az energiabizonytalanságról szól, a titkosítás biztos, hogy nem az energiabiztonságot szolgálja. Egy.

Kettő: önnek tökéletesen igaza van abban, hogy ebben a kérdésben, Paks bővítése ügyében valóban volt egy nagy konszenzus 2010-ig, csak utána mi is megjelentünk a magyar parlamentben. Teljesen igaza van, ezt mutatta a tegnapi vitanap is az amerikai szabadkereskedelmi tárgyalásokról: az elmúlt 25 évben, amikor az ország kiszolgáltatottságának, függőségének növeléséről volt szó, a big business reményében önök és a szocialisták általában egyetértettek. 2010-ig valóban egyetértés volt önök között, hogy a Paks II.-t meg kell csinálni.

Én is elnézést kérnék - Staudt képviselőtársamhoz hasonlóan - elnök úrtól, de kénytelen vagyok rátérni a 26-29. pont alatt arra a részre, ami az atomenergia-hatóság alá rendeli gyakorlatilag a teljes egészségügyi szférát. Tehát az orvosi diagnosztika és terápia atomenergia-hatóság általi ellenőrzése, amely teljesen elkülönül az egészségügyi szakhatóságoktól, súlyosan veszélyezteti az egészségügyi intézmények rendszerszintű működését, aránytalan és felesleges adminisztratív és anyagi többletterheket róva rájuk.

Ez a történet ugyanarról szól, mint oly sok minden az elmúlt években: módszeresen verik szét azokat a hatóságokat, amelyek az emberek egészségét, a természetet, a természeti környezetet védik.

És ami a lényeg: természetesen a szocialisták 1. és 2. számú javaslatait támogatjuk, viszont ami a kormányzati javaslatot, a 3. számú javaslatot illeti, államtitkár úr, ez a hazaárulásnak a minősített esete. Én nagyon jól emlékszem arra, és ez az arcátlanságnak tényleg a magasiskolája, hogy 2010 előtt önök azért ütötték az akkori kormányt, és 2010 előtt a Fidesz és a KDNP azért tapsolt olyan jogvédő szervezeteknek, amelyeket ma üldöznek, a TASZ-nak meg az Energiaklubnak, mert folyamatosan perrel kikényszerítette a szocialista kormányoktól, hogy a különböző állami ügyleteket hogyan kötötték meg. Önök örültek ennek. Vissza lehet olvasni a korabeli Magyar Nemzetből, hogy hogyan tapsoltak annak, hogy a Gyurcsány-Bajnai-kormánytól kiperelték ezek a nem kormányzati szervezetek a különböző állami szerződéseket.

Államtitkár úr, tudja, mire hivatkozott a Gyurcsány-Bajnai-kormány annak idején? Üzleti érdekre. Ugyanarra, amire önök most pofátlanul, üzleti érdekre. Üzleti érdekre hivatkozni, amikor közpénzről van szó, azt jelenti, hogy lopni akarnak. Miért akarnak 30 évre titkosítani egy olyan bizniszt, ami több ezermilliárdról szól? Miért

akarnak 30 évre titkosítani egy olyan bizniszt, ami arról szól, hogy fél évszázadra kényszerpályára terelik az egész magyar energiapolitikát?

Hogy gondolja azt, hogy akkor, amikor közpénzről van szó, több ezermilliárd forintnyi közpénzről, közvagyonról van szó, azt titkosítani lehet? Hogyan képzei ezt?

És tudja, az a helyzet, hogy ráadásul ezt nem is tudják alaptörvényszerűen megoldani, mert Magyarország a 2001. évi LXXXI. törvénnyel kihirdette azt az aarhusi egyezményt, tehát nemzetközi jogi kötelezettséget vállalt arra, hogy a környezetbe történő kibocsátással összefüggő dokumentumok nyilvánosak. Sőt, önök kötelesek ezt kérés nélkül nyilvánosságra hozni. Tehát nemhogy a 30 évre titkosításra nincs joguk, Magyarország az első Orbán-kormány idején arra vállalt nemzetközi jogi kötelezettséget, hogy ezeket a szerződéseket és dokumentációkat kérés nélkül nyilvánosságra hozza.

És továbbmegyek: az espooli egyezmény, amit szintén Magyarország vállalt, aláírt, arra kötelezi Magyarországot, hogy ezeket a dokumentumokat bocsássa a hatásterülettel érintett országok rendelkezésére is.

Mi indokolja a titkosítást? Csak nem az, hogy önök egy ilyen XXI. századi Mohácsként elhatározták az ország három részre osztását? Nem arról van-e szó, hogy úgy akarják bebiztosítani a Paks II.-t, hogy megállapodtak nyugaton is bizonyos cégekkel - volt már kérdés, hogy történt-e megállapodás a Siemensszel -, és a nagy biznisz, ami vélhetően így még drágább lesz, egyik része lesz a nyugatiaké, a másik része az oroszoké, a harmadikból pedig lehet táplálni az új oligarchákat? Erről van szó? Ezért kell titkosítani?

És mondom még egyszer: hogyan tudnak önök tükörbe nézni akkor, amikor 2010 előtt elszántan ütötték az akkori szocialista kormányokat azért, mert üzleti érdekre hivatkozva állami szerződéseket, közvagyonra, közpénzre vonatkozó szerződéseket titkosítottak? Most önök arcátlanul megcsinálják felturbózza azt, amit az elődeik csináltak: 30 évre titkosítanak egy több ezermilliárd forintról szóló szerződést.

Ráadásul az a szándék, hogy a közbeszerzési törvény helyett behoznak egy új eljárásrendet, államtitkár úr, eléggé nevetséges, mert ez az új eljárásrend egy olyan megvalósítási megállapodásban van benne, ami titkos.

Aradszki államtitkár úr, akkor válaszoljon: hogyan kívánják a nyilvánosságot biztosítani egy olyan eljárásrenddel, ami egy olyan megállapodásban van, ami maga is titkos? Én kíváncsian várom a válaszát erre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Látom a jelentkezőket, de miután a retorikai finomságokat lefejtjük, amelyek a hazaárulástól a törvényalkotással elkövetett bűncselekményig terjednek, akkor mégis azt minden ellenzéki képviselő feltette, hogy a kormány 15-ről 30 évre akarja módosítani a beruházással kapcsolatos közérdekűadat-megismerésnek a tilalmi időszakát. Kérdezem kifejezetten erre vonatkozóan államtitkár urat, hogy ha már vita van, akkor ne újra és újra vádakat hallgassunk meg, hogy ennek mi az oka.

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Én azt tudom ezzel kapcsolatban mondani, hogy az általános vita során is türelmesen hallgattam azokat a hozzászólásokat, amelyek elsősorban azt tükrözték, hogy a megszólaló politikusok - ellenzéki politikusokról van szó - valahogy a politikai szemellenzőjüket feltették, és elfelejtették értelmezve elolvasni a szöveget, illetve a szöveg tartalma nem zavarta őket a politikai véleménynyilvánításuk kialakításában. Sajnos még mindig

türelmesnek kell lennem, mert ugyanezt tapasztalom itt, a Törvényalkotási bizottság ülésén is az ellenzéki politikusok részéről.

Alá kell húznom, hogy szó sincs általános titkosításról a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésével kapcsolatos szerződésekből, és egyáltalán ebben a törvényjavaslatban sem. Alá kell húznom, hogy a környezeti adatok hozzáférését sem korlátozza az előterjesztett, a TAB előtt szereplő módosító javaslat.

Pontosan arról van szó, amit az elején elmondtam, hogy egy olyan hatályos magyar jogszabályi környezetbe helyezi ezt az egész titkosítási kérdéskört, amely létezik, és amelyet egyébként, ha jól tudom, 2011-ben talán még az ellenzéki pártok egy része is elfogadott. Nevezetesen arról van szó, hogy az előttünk lévő javaslat az üzleti és a műszaki adatok vonatkozásában állapít meg 30 éves korlátot, hogy nem ismerhető meg közérdekű adatként, de tekintettel kell lenni az információs önrendelkezési jogról szóló törvény rendelkezéseire.

Tehát csak azoknak az üzleti és műszaki adatoknak a titkosításáról lehet szó, amelyek kiadása egyébként nemzetbiztonsági érdeket sértene. Minden más olyan eleme ennek a kérdésnek... *(Közbeszólás.)* Dehogynem, benne van, a 2011. évi LXII. törvény 27. § (2) b) és h) pontjára figyelemmel, azok keletkezésétől 30 évig közérdekű adatként nem ismerhetők meg. E két szakasz közül az egyik a nemzetbiztonsági okot jelenti, a másik pedig a szellemi tulajdon védelmével kapcsolatos. *(Szilágyi György: Előtte nincs egyetlen mondat sem, ugye?)* Dehogynem! Dehogynem! ELNÖK: Képviselőtársaim! Hadd válaszoljon államtitkár úr, utána még lesz lehetőség a megszólalásra. DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány által támogatott T/2250.3. számú TAB-javaslatról van szó. Még egyszer mondom: a jogalkotó szándékait egyértelművé tette, hogy a közérdekű információk megismeréséből nem kívánja kizárni a nyilvánosságot. Ennek megfelelően nemzetbiztonsági érdekből és a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel az üzleti és műszaki adatokat, valamint az ezzel összefüggő döntéseket érinti a titkosítás, a 30 év. *(Dr. Schiffer András: Vagyis mindent.)* ELNÖK: Képviselőtársaim! A vita parlamentáris formáját próbáljuk megtartani! Van, aki szerint a bekiabálás is az, de miután én csak az LMP-frakció jelen lévő két tagja, vagy legalábbis Schiffer képviselő úr hangját hallom, de hogy mit mond, azt már nem, ezért jó lenne, ha mi is hallhatnánk ezeket a gondolatokat. Tehát kérem, hogy képviselő úr is várja ki, amíg sorra kerül. Miután látok jelentkezőket, ezeket felírtam. Államtitkár Úr! Parancsoljon, ha még ehhez kíván szólni. DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Még egyszer el tudom mondani, hogy az üzleti és a műszaki adatok, összefüggésben a 2011. évi LXII. törvény vonatkozó rendelkezéseivel, amire kifejezetten utal a módosító javaslat, és megjegyzem, hogy a parlamenti vita során elhangzott észrevételek miatt folytattunk le adatvédelmi szakértőkkel egyeztetést, és e tekintetben ők úgy gondolják és azt mondták, hogy ez a módosító javaslat, amiről vitatkozunk, illetve ami előttünk van, és amit a kormány támogat, összhangban van a vonatkozó adatvédelmi és az információszabadságról szóló törvényi rendelkezésekkel. Egyébként a 30 éves titkosítás indoka elsősorban az, hogy a minősített adatok védelméről szóló törvény szerint ez a minősítés leghosszabb időtartama, amire lehet hivatkozni. Tudom, hogy ez egy nehéz szakma, ha politikusként jogszabályt kell elolvasni és értelmezni, de még mielőtt ilyen egyértelmű és sommás vélemények elhangzanak politikai oldalról, nem ártana ezt a szakmát egy kicsit elővenni, és a jogszabály tartalmát is értelmezni. ELNÖK: Köszönöm. Látom a jelentkezőket. Jelzem, hogy miután független képviselőként Fodor Gábor még nem kapott szót, ő fog következni, utána pedig rendesen, a megfelelő sorrendben a legnagyobb frakció, a Szocialista Párt, az

utána következő legnagyobb frakció a Jobbik, utána pedig az LMP. Az LMP jelezte, hogy Szél Bernadett képviselő asszony, aki nem tagja a bizottságnak, fel kíván szólni. Ehhez a bizottság hozzájárulására van szükség. Kérem, erről most szavazzunk, hogy ki az, aki ezt támogatja! *(Szavazás.)* Egyhangú, köszönöm szépen. Ennek megfelelően Fodor Gábor képviselő úré a szó. FODOR GÁBOR (független): Elnök úr, köszönöm a szót. Hadd kezdjem azzal, hogy államtitkár úr felszólalására reagálva hadd hívjam fel a figyelmét a jelenlévőknek, elsősorban a kormánypárti képviselőknek, de mindenkinek arra, hogy ez nem pusztán üzleti kérdés, amiről beszélünk, Paks kérdése, hanem alapvetően politikai kérdés. Alapvetően politikai kérdés azért, mert elsősorban a kormány helyezte ezt ebbe a dimenzióba. Látnunk kell, hogy a keleti nyitás politikájának ez egy pillére, annak a keleti nyitás politikájának, amiről láttuk Putyin elnök idelátogatásával kapcsolatban, hogy mit okoz Magyarországnak. Láttuk, hogy Magyarország nemzetközi megítélésében milyen súlyos károkat okoz ez a teljesen értelmetlen és - lényegében kimondhatjuk - megbukott külpolitikai fordulat. A megbukást azért mondhatom vagy mondhatjuk, azt gondolom, megint csak, mert néhány napra rá Lengyelországba bekövetkezett útján a miniszterelnök abban a megaláztatásban részesült, hogy nem fogadták a partnerek. Lényegében világossá tette a lengyel miniszterelnök, hogy elfogadhatatlan számára az a politika, amit Magyarország képvisel. A Fidesz fontos testvérpártja kimondta azt, hogy az Európai Unió egységének megbontását látja a magyar miniszterelnök tevékenységében, és tovább lehetne sorolni ezeket a pontokat. Tehát ez világossá teszi azt, hogy ez a politika nem vezet sehová. Az elszigetelődéshez vezet, Magyarország lejáratásához vezet. Ennek egy pillére egyébként a paksi beruházás. Tehát látni kell azt, hogy a paksi beruházás a rossz irányba fejlesztett, értelmetlen és alaptalan orosz barátkozás tekintetében az egyik fontos elem. Ez egy fontos és lényeges politikai kérdés, amelynek számtalan vetülete van. Van környezetvédelmi, van üzleti és van sok minden más vetülete, de alapvetően politikai kérdés. Egy téves külpolitikai irányvonal fontos pillére ez, a keleti nyitás fontos pillére, ami, mint látjuk, Magyarország számára folyamatosan károkat okoz, és mint ahogy említettem, az elszigetelődésünket okozza. Tehát ez egy óriási politikai fiaskó. Emiatt is újra kellene gondolni, azt gondolom, a kormánynak ezeket a lépéseit, mert ebből nagyon súlyos probléma lesz - önmagában a keleti nyitásból is, önmagában az orosz barátságból is és az orosz barátságnak egy fontos eleméből, a paksi beruházásból is. Annak idején, 2007-ben még Orbán Viktor azt mondta, amikor arra hívta fel a figyelmet, hogy mennyire a Nyugathoz kell kapcsolódnunk, mennyire a Nyugatra kell figyelni, hogy ugyan az olaj Keletről jön - mondta -, de a szabadság Nyugatról. Ezért hívta fel mindenkinek a figyelmét arra, hogy nekünk a Nyugat mellé kell állnunk. Nos, úgy látszik, kormányon ez a gondolkodásmód teljesen az ellenkezőjére változik, és elfelejtjük a Nyugatot, elfelejtjük a szabadságot, elfelejtjük azt a szövetségi rendszert, ahová tartozunk. Helyette keleti nyitással foglalkozunk, és lényegében a megbízhatatlan szövetséges pozíciójába manőverezi bele magát Magyarország, ahogy ezt Lengyelországban kimondták, hangsúlyoznám. Hiszen ezt nem én mondom, csak szinte idézem a lengyel szavakat, de természetesen én is mondhatnám, mert magának a Liberális Pártnak is ez a véleménye és ez az álláspontja erről. Nos, így ez a paksi beruházás és mindaz, ami most történik, tehát ami a paksi beruházással kapcsolatban plusz elénk kerül ide, a bizottság elé módosító javaslatokban, ebben a környezetben értelmezendő. Szerintem egy óriási hibát követ el a kormány e tekintetben, és nemcsak eleve a beruházással, hogy ebbe belevágott, mert nekünk, szintén liberálisoknak, az az álláspontunk, hogy nincs semmiféle indoka, tehát ha úgy tetszik, az energiabiztonság, amire Tuzson Bence képviselő úr is

hivatkozott, az sem indokolja azt, hogy erre a beruházásra szükség lenne. Az atomerőműre Magyarországon jelen pillanatban szükség van, annak fenntartására szükség van álláspontunk szerint, de hogy bővítsük ezt az erőművet, azt semmi nem indokolja. Ellenkezőleg, az országnak az alternatív, környezettudatos technológiák és energiaforrások irányába kellene elmozdulnia, és itt kellene komoly erőfeszítéseket tennie, ami tudományosan, technológiailag, az oktatás és a magyar iparfejlesztés szempontjából is kívánatos irány lenne az országnak. Emiatt is zsákutca, hogy mi most hatalmas pénzeket beleölünk egy teljesen értelmetlen beruházásba. Ráadásul, hangsúlyoznám, a keleti nyitás pillérén, ami egy politikai baklövés is, tehát csak kárt okoz az országnak, úgy, ahogy van, mindenestől. De közben miért kell hozzá a titkosítást megváltoztatni, az eleve 15 éves intervallumot 30 évre emelni, amiről most itt államtitkár úr egy magyarázatot is próbált adni a bizottság tagjainak az előbbi felszólalásában? Ezt a 15 éves titkosítást is már sokan bírálták. Elég hivatkoznom, nemcsak ránk, ellenzékiekre, akik elmondtuk ezt folyamatosan plenáris ülésen, bizottsági ülésen, de érdemes a fideszes Bencsik Jánost előhoznom. Bencsik János többször elmondta a nyilvánosság előtt, hogy a 15 év is elfogadhatatlan. Ugye, Bencsik János, aki annak idején a kormány tagja volt, most is a Fidesz-frakció tagja, többször elmondta, hogy elfogadhatatlan a közérdekű adatok tekintetében és a közpénzek felhasználásának esetében a 15 éves titkosítás. Nyilván államtitkár úr is tudja, hogy amire hivatkozott - egyébként ezek a törvényhelyek természetesen értelmezési kérdések is az esetek nagy részében, hogy hogyan használjuk, mit tekintünk nemzetbiztonsági, mit tekintünk üzleti szférába tartozó titkoknak. Ez egy rendkívül ingoványos talaj. Azt gondolom, hogy a közpénzek felhasználásánál nem lenne szabad ebbe se belemenni, tehát a 15 évet sem indokolja semmi - én Bencsik Jánossal egyetértek e tekintetben -, a 30 évet meg végképp nem.

De hogy ne csak Bencsik Jánost említsem, itt van Illés Zoltán, volt környezetvédelmi államtitkár, aki szintén ugyanezt mondja. Alapvetően, ahogy az előbb elmondtam, az egész bővítést, a beruházást támadja. Tehát megint hangsúlyoznám, nemcsak az ellenzéki padosorokból halljuk azt, hogy itt valami óriási baj van, hanem folyamatosan egyre többen szólalnak meg a Fidesz oldaláról is azok, akiket különböző okok miatt nagyobb szabadsággal vagy nagyobb bátorsággal áldott meg a sors, hogy ebben kifejtsék a véleményüket.

Szóval nincs gazdasági kényszer, nincs energiakényszer, van viszont egy elhibázott külpolitika, aminek egy fontos pillére ez, amely egyre súlyosabb károkat okoz az országnak, és láthatóan nemcsak a magyar-amerikai kapcsolatokat, hanem az Európai Unióval való kapcsolatainkat is aláássa, és ennek egy pillére Paks. Ha ebbe még bekerül a 30 éves titkosítás, azt gondolom a hazai közvélemény és a nemzetközi közvélemény előtt is újra megint olyan mértékben járhatja le magát a kormány, és sajnos közben Magyarországot is, aminek beláthatatlan következményei vannak.

Úgyhogy arra kérem a kormánypárti képviselőket - mert látható, hogy az ellenzéki képviselők ezt nyilván nem fogják támogatni, de a kormánypárti képviselőket is kérem -, hogy ne támogassák ezt az indítványt, a kormányt magát pedig arra, hogy vizsgálja felül az álláspontját. A beruházással kapcsolatban elmondtam a véleményemet, hogy én ezt eleve elhibázottnak tartom, de ha már belevágtak ebbe hibásan, akkor legalább ezen az úton ne menjenek tovább, merjenek valóban kiállni, merjék vállalni a döntéseiket, tájékoztassák tisztességesen a közvéleményt és ne a titkosítás útján járjanak. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tuzson képviselő úr, parancsoljon!

TUZSON BENCE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Itt valóban szó van egyfajta titkosításról, de azért fel kell hívnom a figyelmet arra, amire államtitkár úr is röviden utalt, hogy nem egy generális titkosításról van szó. Azzal nem is értenék egyet. Tessék odafigyelni a törvényjavaslat jelenlegi szövegére és a módosítás szövegére! Utal az infotörvény két szakaszára. Az egyik szakaszban csak a nemzetbiztonsági okból való titkosítást teszi lehetővé, a másikban pedig a szellemi tulajdonhoz való védelem tekintetében.

Fontos ez, mert itt egy olyan technológiáról beszélünk, ami bizonyos szempontból önmagában nemzetbiztonsági kockázatokat rejthet, hiszen tudjuk, hogy egy atomlétesítmény esetében milyen fontos műszaki biztonsági, és egyébként, mondjuk, a terrorizmussal kapcsolatos biztonsági okokra lehet sok mindent visszavezetni. Ezért a műszaki adatok tekintetében és az ezzel kapcsolatos nemzetbiztonsági okokra figyelemmel indokolt egy ilyen titkosítás létrehozása és megvalósítása, már csak azért is, mert egy ilyen atomerőmű nemcsak 5, 10 vagy 15 évig fog működni, hanem hosszabb időre tervezzük ennek a működését, akár 30 évre is, és indokolt az egész működési periódusban nemzetbiztonsági okokból ezen adatok titkosságának a fenntartása, különösen - ismerjük a mostani világot - a terrorizmus veszélyére is figyelemmel.

Kérem, hogy ezt ennek megfelelően figyeljék, és ne az eredeti javaslatot, hanem az ennek megfelelően előterjesztett módosítást figyeljék. Az eredeti javaslat szövegével egyébként én sem értettem volna egyet. Ebben az összefüggésben, ami már egyértelművé teszi, hogy csak ebben a két esetben lehetséges a titkosítás fenntartása, már én is egyet tudok érteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tóth Bertalan képviselő úr, parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mielőtt megindokolnám a Magyar Szocialista Párt két javaslatát, szeretnék néhány dologra reagálni. Először is, amit államtitkár úr mondott az általános vitával kapcsolatban, rosszul emlékszik, mert - ahogy Fodor képviselőtársam mondta - nemcsak ellenzéki felszólalók kifogásolták ezt a titkosítási folyamatot, másrészt pedig a szavahihetőség szempontjából is felmerülnek a kérdőjelek, hiszen ön korábban egészen más nyilatkozatokat tett a paksi beruházással kapcsolatban, de ezt majd később kifejtem.

Amit pedig Tuzson képviselőtársam most mondott: azt gondolom, hogy eltérően értelmezzük azt a jogszabályjavaslatot, amelyet önök tegnap este terjesztettek be a bizottság elé. Mi úgy értelmezzük - és a mi adatvédelmi szakértőink úgy értelmezik, ellentétben az önökével -, hogy generális szabályt hoznak arra, hogy nemzetbiztonsági okokból és szellemi tulajdonvédelmi okokból ezek az adatok titkosak 30 évig. Önök fordítva értelmezik, mert azt mondják, hogy amúgy ezek közérdekű adatok, de amennyiben nemzetbiztonsági vagy szellemi tulajdonjogot érintő adatokról van szó, akkor nem közérdekű adatok. Én azt gondolom, hogy a mi értelmezésünk helyes. Önök generálisan kimondják, hogy ezek az adatok nemzetbiztonsági és szellemi tulajdonvédelmi szempontból nem ismerhetők meg.

Egyet szeretnék kiemelni és jelezni Tuzson képviselő úr érvelésével kapcsolatban, azt, hogy a műszaki adatok tekintetében fennállhat olyan érdek, amelyre ön hivatkozik - akár a terrorveszély vagy bármilyen más veszély -, ami a technológiára vonatkozik, de ön ügyesen kikerülte az üzleti adatokat is. *(Tuzson Bence: Ez nincs is benne ebben!)*

Azt indokolja meg, legyen szíves, képviselőtársam és államtitkár úr, hogy az üzleti adatoknak mi közük van a terrorizmushoz. Hogy egy fővállalkozó és

alvállalkozó mennyiért vállal el bizonyos feladatokat, az mitől nemzetbiztonsági érdek? A nemzetbiztonsági érdeket miért vonatkoztatják az üzleti adatokra? Mert ha önök pontosan megfogalmazzák azt, hogy milyen műszaki, technológiai adatokat tartanak nemzetbiztonságilag fontosnak, hogy az ne kerüljön ki a nyilvánosság elé, például a terrorveszély miatt, arról lehetne vitatkozni. De így önmagában önök generálisan titkosítják ezeket az adatokat, arra hivatkozva, hogy nemzetbiztonsági és szellemi tulajdonvédelmi okok miatt ezek nem megismerhetők.

Szeretnék reagálni Schiffer képviselőtársam néhány gondolatára. Azért óriási nagy különbség van a mostani helyzet és a korábbi helyzet között, hogy korábban titkosításra nem került sor. Tehát voltak olyan jogszabályok és volt olyan jogrend, amely alapján ki lehetett perelni ezeket az adatokat, és ezekhez az adatokhoz önök hozzá is férhettek. Ez egy rossz gyakorlat volt, elismerem, ami közérdekű adat, annak nyilvánosságra kell kerülni.

Szeretném jelezni - ön az elmúlt 25 évről beszélt -, hogy egyik szocialista képviselő sem, jómagam sem szoktunk választás napján fideszes aktivistákkal együtt ebédelni (*Zaj. - Dr. Schiffer András: A hazudozásodat tudod bizonyítani?*), de ezt a megjegyzést félretéve arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy 2009-ben egy társadalmi konszenzus volt az atomerőművel, annak a működtetésével és fejlesztésével kapcsolatban, amikor megszületett egy országgyűlési határozat, amely arról szólt, hogy amennyiben a bővítés mellett dönt Magyarország, széles körű társadalmi párbeszédet folytat le a kormányzat és a magyar parlament, megismeri a civil szervezetek, a politikai pártok és a magyar emberek véleményét, és ez alapján hozza meg a döntéseket.

Önök felrúgták ezt a konszenzust. És ahogy mondtam, társadalmi konszenzus is állt e mögött, hiszen - ahogy az általános vitában hallhattuk - amíg 2009-ben a magyar emberek 78 százaléka támogatta ezt a beruházást, ez 2011-re már 73 százalékra csökkent - ezt az önök vezérszónoka mondta -, 2014-ben már 52 százalékra, és most, egy 2015-ös felmérésben az emberek közel kétharmada már az alternatív energiahordozókat támogatja.

Önök elveszítették ennek a beruházásnak a társadalmi támogatottságát, pontosan az ilyen magatartásukkal, az ilyen jogszabályokkal, amelyekkel elzárják az információt a magyar emberek elől. Ne csodálkozzanak rajta, hogy a társadalom többsége ma már nem támogatja ezt a beruházást.

Rátérve a konkrét javaslatokra és visszautalva államtitkár úr szavahihetőségére: az első módosítás arról szól, hogy egy az egyben kerüljön ki a titkosítási rendelkezés ebből a jogszabályból, ezek az adatok legyenek közérdekűek, legyenek hozzáférhetőek. Szeretném idézni államtitkár úr tavaly nyári szavait, aki azt mondta, hogy „aki arra kíváncsi, hogy ki építi, ki a fővállalkozó, ki az, aki kint van a területen és ki az alvállalkozó, azt a teljes nyilvánosság előtt meg tudja nézni. Tehát ezeket a dolgokat az építkezés, a beruházás, a konstrukció folyamán követni lehet, úgyhogy minden esélye megvan annak, hogy átlátható, világos és jó célt tudunk szolgálni”.

Tehát, államtitkár úr, még tavaly nyáron ez volt a véleménye, ma pedig érvel amellett, hogy 30 évig ezek az adatok ne legyen megismerhetők. Tehát kérem kormánypárti képviselőtársaimat is, támogassák ezt a javaslatot, ne lépjen hatályba az a rendelkezés, hogy 30 évig ezek az adatok nem megismerhetők.

A 2. módosítási javaslat pedig arról szól, hogy ne kerüljön ki a közbeszerzés hatálya alól a paksi beruházás. Ez is része ennek a törvényjavaslatnak, ez is egészen elképesztő és felháborító, amit önök itt beterjesztettek. És itt is szeretném idézni államtitkár úr szavait: „Kérem tisztelettel, a hatályos magyar törvények alapján a

beruházó, a Roszatom köteles közbeszerzési eljárásokon a beszállítókat kiválasztani; köteles ezeket a beszállítókat olyan módon kezelni, hogy az erre a fedezetkezelésre vonatkozó, alvállalkozókat biztosító kormányrendeletnek megfelelően járjon el.” És itt is megismétli a nyilvánosságot. Tehát ön még tavaly nyáron a közbeszerzés mellett érvelt, most ez a törvényjavaslat pedig kizárja a közbeszerzést. És jelzem, ami híreket lehet hallani az Európai Unió felől, ott is a közbeszerzés hiányát és a verseny hiányát kifogásolják a beruházással kapcsolatban. Tehát kérem, hogy támogassák ezt a javaslatunkat.

Szeretnék néhány konkrét dolgot felvetni a 3. számú, kormány által benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatban, mégpedig azt, hogy azzal a rendelkezéssel kapcsolatban, amely ebben a javaslatban szerepel, és amely a megvalósítási megállapodásokban meghatározott eljárási szabályokat emeli törvényi szintre, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy közérdekűadat-igénnyel fordultam a Miniszterelnökséghez, ahonnan azt a választ kaptam a megvalósítási megállapodásokban lévő adatokkal kapcsolatban, hogy a Miniszterelnökség államtitkára nemzeti minősített adattá nyilvánította azokat. Tehát egy olyan eljárásrendet emelne ma a TAB és jövő héten a parlament a jogszabályba, ami nemzeti minősített adatokat tartalmaz, tehát mi nem ismerjük; egy olyan eljárási rendet akarnak a törvénybe beiktatni, amelyről fogalmunk nincs, hogy mit tartalmaz. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy amennyiben ezt önök támogatják, akkor milyen felelősséggel fogják a döntést meghozni, amikor önöknek sincs semmilyen fogalma arról, hogy ez a megállapodás milyen eljárásrendet tartalmaz, és milyen eljárásrendet határoz meg.

A másik, ami viszont a következő rendelkezéssel kapcsolatos - mint utaltam rá, álláspontom szerint egy generális szabályról van szó -, hogy amennyiben minősített nemzeti adattá nyilvánították már a megvalósítási megállapodásokban szereplő adatokat, akkor hogyan szabályozzák és hogyan vonatkoztatják rá az információs törvény azon szakaszát, ami itt szerepel, ugye a nemzetbiztonsági érdek és szellemi tulajdonjog védeleméről szóló bekezdéseket. Ugyanis itt kettős szabályozás áll fenn, mert maga az infotörvény külön szabályozza, hogy ami minősített adat, az nem ismerhető meg, egy egészen más szakaszban és más pontban, és önök most itt újraszabályozzák. Tehát kétféle szabályozást húznának rá a megvalósítási megállapodásokra, ami, azt gondolom, törvényellenes és alkotmányellenes.

Szeretném felhívni a figyelmet arra - a tegnapi nap folyamán is próbáltam a gáztörvénnyel kapcsolatban egy jelzést tenni -, hogy a Törvényalkotási bizottság tudtommal arra is hivatott, hogy alkotmányossági szempontból és koherencia szempontjából is megvizsgálja a különböző javaslatokat, és én állítom - és ezt kérdezem államtitkár úrtól -, hogy itt koherenciazavar van. Mert amennyiben igaz az, amit nekem válaszolt a Miniszterelnökség, hogy a megvalósítási megállapodásokban szereplő adatok nemzeti minősített adatok már, akkor nem lehet az infotörvény más szakaszával is szabályozni ezeket az adatokat. Tehát itt ütközés van. Ezt szeretném jelezni elnök úrnak is, hogy ez a szabályozás itt már kétszeresen szabályozza ezeket az adatokat. Nyilván arról nem kaptam információt, hogy a nemzeti minősített adat milyen határidőre szól, és ennek a részletei miről szólnak, de feltételezem, hogy az infotörvény vonatkozó szakasza arra már vonatkozik, tehát elvileg arra már van egy szabályozás. Tehát itt ütközés van. Jelzem elnök úrnak, hogy így nem lehet elfogadni ezt a szakaszt és ezt a szabályozást, mert így duplán kerülnének valamilyen titkosítás alá a megvalósítási megállapodásokban szereplő adatok.

Szeretném még felhívni a figyelmet arra, hogy a törvényjavaslat készítése során a kormány elmulasztotta az adatvédelmi hatóságot tájékoztatni, de az adatvédelmi

hatóság tett észrevételt a javaslattal kapcsolatban, és felhívta a figyelmet azokra a nemzetközi szerződésekre is, és felhívta a figyelmet az Alaptörvényre is, hogy a környezeti adatokat nem lehet titkosítani. Viszont azt látom, hogy sem a törvényjavaslatban, sem pedig most a kormány által benyújtott módosító javaslatban nem szerepel ez az észrevétel, tehát ezt nem szabályozza.

Tehát kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy az első két javaslatunkat támogassák: ne legyen titkos, legyen közérdekű adatként megismerhető a beruházással kapcsolatos minden adat. Az egy más kérdés, amit Tuzson képviselőtársam mondott; hozzanak be arra jogszabálytervezetet, ami a nemzetbiztonsági okok miatt a műszaki adatoknál, technológiai adatoknál elrendelhet ilyen rendelkezést, de ez nem erről szól. És, kérem, ne támogassák a kormány által benyújtott módosító javaslatot, egyrészt azért, mert önök nem ismerik és én sem és mi sem a megvalósítási megállapodásokban szereplő rendelkezéseket, illetve ütközés van a szabályozásban, tehát alkotmányos problémákat is felvet. Kérem államtitkár urat, hogy erre válaszoljon, de álláspontom szerint ez fennáll, úgyhogy, kérem, a szavazási magatartás során vegyék figyelembe az általam elmondottakat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Szilágyi képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Sok mindenre szeretnék reagálni, és olyanokat pedig nem szeretnék elmondani, amit elmondtak már előttem.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen, ami nemzetbiztonsági érdek, és azt próbáljuk titkosítani, azt támogatja, csak az a kérdés, hogy erről van-e szó. És akkor menjünk sorba azokon a dolgokon, amiket meg szeretnék említeni.

Először is, én nagyon nehezményezem, hogy nem csak ehhez a törvényhez kapcsolódóan, de most is azzal találtuk magunkat szembe, hogy van bent három törvénymódosító javaslat, a kormány képviselője ide leül, és mindenféle indokolás nélkül csak azt mondja, hogy elutasítom, majd elnöki kérésre indokolja meg egyáltalán az egyik ilyen módosító javaslatot.

A másik: azt viszont ki szeretném kérni magamnak, államtitkár úr, hogy ön itt, ha burkoltan is, de lehülyézzé azokat a képviselőket, akik nem értenek önnel egyet. Nekem az a véleményem, hogy a TAB-ban igenis nagyon sok felkészült és egyébként a témát körüljáró képviselő van, és úgy szól hozzá. Tehát az ő nevükben is kikérem azt, hogy burkoltan a képviselőket lehülyézzék, nem érzem úgy, hogy önnél lenne a bölcsék köve.

A másik, amiről beszélni kell, az, hogy ön felolvassa ennek a törvényjavaslat-módosításnak a végét, de elfelejti közölni az elejét, úgyhogy most csak azért, mert a TAB-üléseket a tévé is közvetíti, és hátha sokan érdeklődnek ez után a TAB-ülés után, és otthon nézik a televízió keresztül, felolvasnám, hogy mi az, amit elfelejtett államtitkár úr itt megemlíteni, hogy ők is tudják, miről van szó: „A megvalósítási megállapodásokban és a beruházással összefüggésben az egyezmény 3. cikk 1. pontja szerinti orosz kijelölt szervezet és annak alvállalkozói, valamint az egyezmény 3. cikk 2. pontja szerinti magyar kijelölt szervezet és alvállalkozói által kötött szerződésekben foglalt üzleti és műszaki adatok, valamint az ezen megvalósítási megállapodások, szerződések és az egyezmény előkészítésével, megkötésével kapcsolatos üzleti és műszaki adatok, valamint az ezekkel összefüggő döntések megalapozását szolgáló adatok” harminc évig titkosak lesznek. Benne van. Mit jelent ez? Ez azt is jelenti, hogy

még az ügyvédi díj is titkos lesz, amit ezeknek a szerződéseknek a megkötésénél ki fognak fizetni. Ez azt jelenti, államtitkár úr.

Tehát én úgy érzem, hogy azokat a mondatokat, amelyek, mondjuk, Tuzson képviselő úr indoklásában is elhangzottak, lefordítva, leegyszerűsítve úgy is mondhatnánk, hogy az olajszőkítés azért lett titkosított, mert szellemi termék volt, hogy hogy csalták el akkoriban ezeket a milliárdokat, és ráadásul terrorveszélyt jelent, hogy hátha még el vannak ásva valahol nagy olajtartályok, és idejönnek a terroristák, és felrobbantják. Tehát körülbelül, nagyjából ez az indoklás vonatkozhat erre az esetre is.

Aztán még azt is szeretném elmondani, hogy én nagyon sajnálom, hogy ide jutottunk. Hiszen itt elhangzott államtitkár úrtól is, hogy az ellenzéki pártok nem támogatták. Dehogynem! A Jobbik Magyarországért Mozgalom végig támogatta Paks II-t. Hiszen mi azt mondtuk, hogy felelősségteljesen gondolkozunk ebben a kérdésben, megértjük a Fidesz, megértjük a kormány érveit, figyelembe vesszük Magyarország energetikai érdekeit és lehetőségeit, az úgynevezett energiabiztonságot, amiről Tuzson Bence is beszélt, és mi úgy látjuk jelen pillanatban, hogy nincs más alternatíva és nincs más megoldás.

De azt is elmondtuk a támogatásunknál, hogy kiemelten fontosnak tartjuk, és kiemelten kértük a kormányt, hogy ha már ezt a beruházást meg fogja valósítani, akkor azt a teljes nyilvánosság mellett tegye meg. Pontosan azért, hogy bebizonyítsa azt, hogy ebben semmiféle mutyi nincs, itt senki nem akar keresni, valóban az ország érdekében dolgoznak. Erre mi történik? Eltelik pár hét, és már itt vagyunk egy titkosítás mellett.

Azt is kértük, hogy ez egy olyan lehetőség, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozások minél szélesebb bevonásával történjen meg a beruházás. Tudomásunk szerint a szerződésben is garanciákat vállaltak, hogy amennyiben erre a magyar kis- és közepes vállalkozások megfelelnek, akkor minimum 40 százalékban be kell őket vonni az építkezésbe. De arra is felhívtuk a kormány figyelmét, hogy ez egy olyan építkezés, egy atomreaktor építkezése, ahol nem úgy történik egy munkafolyamat, hogy az utcáról éppen bejön valaki, és akkor majd ott elvégez bármilyen munkát. Erre a kis- és közepes vállalkozásokat fel kellene készíteni. Már most el kellett volna kezdeni felkészíteni őket. Önök nem azzal foglalkoznak, hogy minél nagyobb részben magyar kis- és közepes vállalkozások vehessenek részt, mondjuk, ebben a beruházásban, önök azzal foglalkoznak, hogy minden egyes részletét ennek a beruházásnak titkosítsák. Ezt a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem fogja támogatni.

Soha nem fogjuk támogatni azokat a titkosításokat, amelyek semmi mást nem szolgálnak - hiszen itt is nyugodtan ki kell mondani: itt nem nemzetbiztonsági érdekeket szolgál elsődlegesen ez a titkosítás, itt önök jelen pillanatban a bizniszt próbálják titkosítani. Azt próbálják titkosítani, hogy az embernek tiszta képe legyen erről a beruházásról, pontosan tudja azt, hogy ki mennyit keres ezen a beruházáson, ki milyen összegekkel vesz részt és mit fog elvégezni. Ez a biznisz titkosítása. Ráadásul az, hogy ezt ilyen arcátlanul teszik, én azt mondom, hogy egyértelműen felháborító, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom soha nem lesz ebben partner.

Abban partnerek vagyunk, hogy Magyarország érdekében és energiabiztonsága érdekében keressük meg a legjobb megoldásokat arra, hogy ne legyenek problémák az elkövetkezendő években, abban maximálisan támogatni tudjuk mindig is a kormányt. Abban, hogy ezeket a dolgokat mutyizásra használja fel; abban, hogy még mindig azt a lobbiháttérrel erősítse, amely lobbiháttérből biztosan most bizonyos csúnya szavak kíséretében kivonult az egyik legnagyobb támogatójuk az elmúlt időszakban, és

valakikkel majd helyettesíteni akarják; mi ebben soha nem fogunk részt venni, és egyszerűen felháborítónak is tartom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr már most kíván rá reagálni, vagy a későbbiekben adjak szót?

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Inkább később, várjuk meg a hozzászólásokat.

ELNÖK: Köszönöm. Szél Bernadett képviselő asszony következik, de hogy mégis a titkosítással kapcsolatos vitának bizonyos kereteket szabjunk: nem állítom, hogy a kormánypárti módosító javaslat indokolása jó. Mondhatni, hogy csapnivaló, és egyáltalán nem segít a képviselőknek abban, hogy ne adj' isten, tájékozódjanak a javaslattal kapcsolatosan. De mégiscsak, ha elolvassuk a javaslat szövegét, akkor az egyértelmű, hogy mindazon, a megállapodással összefüggő üzleti és műszaki adatok, amelyek a titkosítási körbe belekerülnek, azok kizárólag az infotörvény 27. § (2) bekezdés b), h) pontjára figyelemmel titkosíthatók. Ez pedig kizárólag csak nemzetbiztonsági érdekből, illetve a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel történhet. Ez a b) meg a h) pont. Tehát a korlátozási lehetőség mindazon területekkel kapcsolatosan, amelyek szerepelnek itt, a módosításban, csak és kizárólag erre a két, infotörvényben szereplő pontra tekintettel áll fenn. Ennek az értelmezése pedig, vitatkozhatunk rajta, hogy pontosan micsoda, de úgyis a bíróság feladata, amikor egy közérdekűadat-igénylést bárki benyújt.

Szél képviselő asszonynak megadom a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a tisztelt bizottságnak, hogy hozzászólhatok annak ellenére, hogy nem vagyok a bizottság tagja.

Aradszki úrral most már ezen a héten többször is találkoztunk bizottsági ülések keretében, a Gazdasági bizottságban és a Vállalkozásfejlesztési bizottságban is, ahol egyébként nagy meglepetésemre a szocialisták letartózkodtak és nem ellene szavaztak a javaslatnak. És most itt vagyunk a TAB-ülésem. Sajnálatomra a Fenntartható fejlődés bizottságában nem találkozhattunk egymással, mert ott viszont a Fidesz nem támogatta a KDNP-vel karöltve, hogy erről a törvényről beszélni lehessen.

Ugyanakkor ez a dolog nem most kezdődött. Decemberben az első voltam, aki kiálltam és azt mondtam, hogy azonnal vegyék vissza, vonják vissza ezt a törvénytervezetet, már akkor látszott, hogy triplán törvényellenes. Világosan látszik, hogy itt arról van szó, hogy a kormánypártok érzékelték, hogy nyeresre állunk az LMP kontra kormány, LMP kontra paksi intézmények perekben, és egész egyszerűen most olyan módon próbálják kihúzni a lehetőséget, hogy perelhetővé váljon a tevékenységük, hogy gyakorlatilag mindent titkosítanak. Továbbra is fenntartom - és ezt külön ajánlom Aradszki államtitkár úr figyelmébe, hogy ha látná a pereimet, amik folyamatosan zajlottak az elmúlt évben, akkor pontosan látná, hogy két alapvető kapaszkodója van a kormánynak. Az egyik az, hogy üzleti titok, a másik pedig az, hogy minden döntés-előkészítő anyag.

Köszönöm Gulyás elnök úrnak a közbevetését, de minden tisztelettel, mi olyan törvényjavaslatokról tudunk beszélgetni, amelyek le vannak írva és előttünk vannak. Lehet, hogy ön úgy gondolja, hogy csapnivaló, amit a párttársai letettek az asztalra, viszont az világosan látszik, hogy ez van leírva. Tehát ez a...

ELNÖK: Bocsánat, az indoklásra mondtam, képviselő asszony. Csak azért, hogy ne kelljen egy fölösleges vitát nyitni és önnek újra jelentkezni, én azt mondtam, hogy az indoklás nem segít ennek a megértésében, de ha a szöveget elolvassuk és megnézzük az infotörvényt, akkor így van. De elnézést, hogy közbevágtam, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Jó, köszönöm szépen. Mindenesetre arcpirítónak látom egyébként azt, hogy itt milyen módon zajlik ez az egész eljárás. Ugyanaz az ember, aki most itt van előttünk a TAB-bizottságban, államtitkár úr, ezen a héten a többi bizottságban teljes mellszélességgel védte azt a törvényt, amit most saját maga teljes mellszélességgel módosítani akar a kormánypártok részéről. Tehát ezt önmagában is egy furcsa kognitív disszonanciának érzékelem, hogy hogy van az, hogy a kormányoldalról egyszer érvelnek valami mellett, aztán utána valami változik, és ugyanolyan módon érvelnek mellette. Holott itt a pontosítás szót használta Aradszki úr, és ráadásul teljesen arcpirító módon az ellenzékre hivatkozott.

Szeretnék tételesen azon végig menni - nem lesz hosszú, de velős lesz -, hogy mi az, amit az ellenzék kért, illetve mi az, amit az LMP kért, inkább úgy mondom, mert a Vállalkozásfejlesztési bizottság ülése óta nem vagyok benne biztos, hogy a szocialisták mit szeretnének ezzel a törvénnyel kapcsolatban. De mindenesetre szeretném azt leszögezni: attól még, hogy önök módosítják a saját törvényjavaslatukat, attól ez nem lesz kevésbé törvényellenes. Alaptörvény-ellenes, infotörvény-ellenes és aarhusiegyezmény-ellenes.

A titkosítással kapcsolatban: én azt látom ide leírva, és akivel az elmúlt nap - egy napja folyamatosan konzultálunk erről a törvényről - beszéltem, mindenki azt látja leírva, hogy továbbra is megmarad a lehetőség, hogy minden érdemi információt a paksi bővítéssel kapcsolatban önök letitkosítsanak. Ez maradt. Úgy is fogalmazhatnék kicsit viccesebben, hogy kábé az nem lesz titkos, hogy milyen színűre festik a falakat, merthogy az messziről látszik, de egyébként 30 évre - gyakorlatilag bármit kérdezek önöktől, kérdezhetem azt, hogy a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda mennyiért védi a magyar adófizetők pénzén a kormányt az LMP kontra fél világ perekben, arra is azt mondhatják, hogy titkos, mert üzleti ügy. Vagy arra is azt mondhatják, hogy titkos, hogy a megvalósítási megállapodásokban mi szerepel, mert azt mondják rá, hogy ez üzleti ügy. Vagy azt mondják nekem bármire, hogy nemzetbiztonsági érdek. Szóval, így nem lehet törvényeket alkotni.

Gyakorlatilag világosan látszik az, hogy az elmúlt évben, ahogy sikerrel haladtunk előre a perekben, mármint az LMP részéről, önök most megpróbálják - érezték, hogy szűkül a játéktere a kormánynak -, ilyen módon próbálják megakadályozni azt, hogy egyáltalán bíróságig el tudjunk jutni a pereinkkel, illetve le tudjuk zárni ezeket.

Egyébként azt hozzáteszem, hogy már az előző verzióban is benne volt az, hogy tizenöt évnél hosszabb ideig titkosítják, ezt ki is emeltem más bizottsági üléseken, viszont most ezt ide bele is írják, hogy 30 év. Innentől kezdve tényleg nem értem, hogy önök hogy gondolják azt, hogy közpénzekkel üzérkedve 30 évre bármit is titkosítani lehet. Ez már tényleg nonszensz, közfelháborodás van, sorra kapom az állampolgároktól a leveleket. Hadd tolmácsoljam az egyik kedves választópolgár üzenetét, hogy önök mindent 30 évre titkosíthatnak, de azt nem fogják tudni titkosítani, hogy ki volt az a képviselő, aki ezt megszavazta. És azért ennek lesznek következményei, politikai következményei - ne gondolják.

Kiszámolták kutatók, hogy milyen korrupciós kockázat van ebben a projektben; 500 milliárdnyi biztos. Tehát gyakorlatilag önök most azt kívánják titkosítani, hogy ezt az 500 milliárdnyi pénzt hogyan fogják ellopni. Ez felháborító!

A másik, amit szeretnék kiemelni, a közbeszerzési kérdések. Erről itt most kevesebb szó esett, de ez nagyon fontos kérdés; Aradszki képviselő úrral már többször beszélgettünk erről. És való igaz, hogy van arra lehetőség, hogy a közbeszerzés alól kivegyünk bizonyos folyamatokat, amennyiben nemzetközi tranzakciókról van szó, de ugyanez az uniós irányelv, amelyik ezt megengedi, azt is hozzáteszi, miszerint ez nem jelenti azt, hogy a verseny átláthatóságát, illetve a közpénzek elköltésének átláthatóságát bármilyen módon csorbítani lehet.

Önök most úgy csinálnak ebben a módosító javaslatban, mintha egy új eljárásrendet vezetnének be. De szeretném fölhívni rá a tisztelt figyelmüket, hogy önök azokat a megvalósítási megállapodásokat hivatkozzák be hivatkozási alapként, amelyek teljes mértékben titkosak. Ezért is voltam fölháborodva, amikor önök Putyinnal leültek, és idejött a Roszatom is, és akkor azt nyilatkozták, hogy a paksi bővítés az ütemtervnek megfelelően halad - Magyarországon senki nem látta ezeket az ütemterveket! Innentől kezdve Szergej Kirijenko vagy bárki más kiállhat félévente, és azt mondhatja, hogy minden a terv szerint halad - de Magyarországon nem ismerjük a terveket!

Ugyanígy arra hivatkozva mondják azt, hogy a közbeszerzések rendben lesznek, hogy van egy olyan szerződés, amelynek a tartalmát viszont senki nem ismeri Magyarországon. Erre tehát szeretném felhívni a tisztelt figyelmét, hogy ez nem fogja megoldani ezt a kérdést; az, hogy kik lesznek a beszállítók a paksi projektben, ettől nem lesz átlátható! Innentől kezdve ugyanúgy tudnak válogatni a beszállítók között, ahogyan azt az önök kénye-kedve kívánja, az ellenőrzés továbbra sem lesz megfelelő.

Amiről szeretnék még szólni, Tuzson frakciósztívivő úr atompropaganda-felszólalására nem szeretnék reagálni, csak egy dolgot. Nézze, én komolyan azt gondolom, teljesen méltatlan, hogy naponta fölállnak itt a parlamentben meg különböző bizottsági üléseken, és elmondják azt, hogy az atom meg a megújuló együtt fejleszthető. Hát dehogyis! Dehogyis fejleszthető együtt! Mutasson nekem egy országot, amelyik a kettőt egyszerre fejleszti! (*Tuzson Bence: Franciaország.*) Mert vannak bizonyos olyan korlátok az energetikában, meg van egy bizonyosfajta üzleti logika, vannak bizonyos olyan fizikai tulajdonságok, amelyek kizárják egymást; ez a kettő ilyen.

Magyarországnak ráadásul nincs annyi pénze, hogy ezt a kettőt egyszerre fejlessze. Magyarország vagy azt mondja, hogy csinálunk egy megújuló-Magyarországot, és arra költjük a pénzünket - és ehhez egyébként az Unióból is lehetne forrásokra szert tenni -, hogy szélenergiát használjunk, napenergiát, geotermiát; egyébként erre van felhatalmazás is a választóktól, hiszen tudjuk a független kutatásokból, hogy kétharmaduk megújulót akar. Vagy azt mondják, hogy lepaktálnak a fél világgal - most éppen az oroszokkal, aztán ki tudja, kivel, mert azzal kapcsolatban ugyancsak nem kapok választ, hogy a Siemenszel egész pontosan megállapodtak-e már valamiben -, és egy nukleáris nagyhatalmat akarnak belőlünk csinálni, ami nyilvánvalóan nem leszünk. (*Közbeszólások a kormánypárti oldalról.*)

Azt viszont szeretném leszögezni, hogy bár most nincs itt a teremben Péterfalvi Attila úr, de írt egy levelet a fél kormánynak, ennek a bizottságnak is, és ebben megfogalmazta az aggályait. Nagyon kíváncsi vagyok - tőlem tudta meg, ha jól értem, Aradszki úr, hogy ilyen levél létezik, hétfőn a Gazdasági bizottság ülésén -, szeretném azért látni a kormány válaszelevelét Péterfalvi úrhoz, hogy hogyan oldotta meg azokat a problémákat, amelyeket felvetett. De rögtön hozzáteszem azt, hogy bármit

mondjanak is most önök, az a két kardinális kérdés, amely ebben a törvényjavaslatban benne van, hogy gyakorlatilag minden titkos, a másik pedig az, hogy a közbeszerzések átláthatatlanok lesznek, ha ez a módosító így átmegy, meg ez a törvény, ez így fog maradni, tehát ez lesz a helyzet.

Nézzék, az titkosít, aki lopni akar! Ez a véleményem. Innentől kezdve önök soha nem fogják magukról lemosni azt a bélyeget, hogy ezt a beruházást lenyúlásra használják. Ennek a politikai következményeivel legyenek kedvesek tisztában lenni!

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, ki az, aki még szólni kíván. *(Jelzésre:)* Harangozó képviselő úr, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Annak örülünk, hogy Schiffer úrtól és képviselőtársától nagyjából az összes érvünket újra meghallgathattuk, és örülünk, hogy ilyen nagy egyetértés van. Azonban engedjék meg, hogy a vita folyamán felmerülő egy-két kérdésre még felhívjam a figyelmet.

Az egyik az, hogy ha jól értjük, ez a törvény - és ez kérdés is - a folyamatban lévő ügyekre is hatályos lesz. Magyarul, önök már az elmúlt hetekben, hónapokban megkezdett közérdekűadat-igénylési pereket, igényeket is úgymond vérbe akarják fojtani, és ezzel a törvény-hatálybalépéssel nyolc napon belül eliminálni minden olyan kezdeményezést, amely esetleg még az eddig megkötött szerződésekre vonatkozóan is felszínre hozhatná, hogy mit is műveltek önök, és miben is állapodtak meg önök különböző titkos tárgyalásokon.

Ami a titkosításra vonatkozik, nézzék, Szijjártó úr is nekiszaladt ennek; azért szeretném mondani - hála a Jóistennek -, van még bíróság Magyarországon. A végeredménye az lett Szijjártó úr titkosításának, hogy maga az Alkotmánybíróság kimondta, hogy teljesen alaptalan volt, és felhívta a parlamentet, hogy magát a törvényt is módosítsa ebben a kérdésben, mert alkotmányellenesen, visszaélészerűen alkalmazta a szabályt Szijjártó miniszter úr a Külügyminisztérium tekintetében. Ezt csak úgy a jövőre vonatkozóan mondom.

Amit pedig érdemben szeretnék mondani: ami itt előttünk van, az az, hogy a 10 éves „előkészítő adat nem nyilvános” kategóriát önök most fölemelik 30 évre és kiterjesztik; tehát kár különösebben bonyolítani a kérdést. Egyre legyenek kedvesek válaszolni: eddig, a jelenleg működő Paksi Atomerőmű az elmúlt 30 évben akkor mégis hogyan működött? Hogy lehet az, mert szerintem nemzetbiztonságilag minősített adatokkal kezeljük most is azokat a kérdéseket, amelyek az erőmű biztonságáról szólnak. *(Dr. Szűcs Lajos: Kérdezd meg a Józsát!)* Megfordítom: eddig nyilvános adat volt a hulladékkezelés? Eddig nyilvános adat volt a Paksi Atomerőmű technológiája? Eddig nyilvános adat volt önök szerint, hogy a fűtőműveket *(sic!)* merre szállítjuk, honnan hozzuk, vagy a kiegészítő fűtőműveket mikor merre szállítjuk? Eddig ami valóban nemzetbiztonsági - vagy amit önök leírnak - érdekeket sértett volna, nem volt meg a törvényi környezet, hogy ezt kezeljük? Nincs nemzetbiztonsági törvényünk? Nincs atomenergiáról szóló törvényünk? Nincs szellemi tulajdon védő törvényünk? *(Dr. Szűcs Lajos: Most árultad el magad!)*

Nem. A helyzet az, hölgyeim és uraim, ami itt most a vita elején elhangzott: ha azt állítja valaki, hogy gazdasági, szellemi tulajdoni, üzleti érdekeket sért, hogy ez közérdekű adat legyen, igen, egy jogállamban el kell battyogni a bíróságra, akár a kormánynak is, és majd a bíróság megállapítja, hogy az szellemi tulajdon-jogot sért-e, hogy az nemzetbiztonsági érdeket sért-e, vagy éppen üzleti titkot sért-e. Ez lenne a tisztességes eljárás. Önök ezzel a törvénnyel ezt akarják megúszni, megkerülni, és gyakorlatilag a törvény erejénél fogva elzárni a nyilvánosságot ezektől az adatoktól,

amelyek, még egyszer mondom, valahogy - és ennél erősebb érvet nem tudok mondani, a nyilvánosság számára is talán jól érthető - a mostani erőmű tekintetében is mind fönnállnak. Minden olyan ügy, amelyet önök most itt az asztalra tesznek érvként, hogy mennyire fontos nemzetbiztonságilag, üzletileg vagy szellemi tulajdonjogilag, a ma működő erőmű tekintetében is fennáll. És láss csodát, a ma meglévő törvények alapján lehet ezeket az adatokat védeni!

Ezért teljesen indokolatlan, és még egyszer mondom, kifejezetten abba az irányba mutat ez a javaslat, amiről itt az összes ellenzéki párt beszélt, hogy önök egyszerűen egy korrupciós ügyet kívánnak jó előre bebiztosítani és eltitkolni, eltussolni. És még egyszer, zárásként: szerintünk nyugodtan beleírhatnak 300 évet is, meg 3000 évet is, ez már önökön ebben az ügyben nem fog segíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel további felszólalási szándékot nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót válaszára államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az előző körben kimaradt Staudt Gábor észrevételére a válaszadás a sugár-egészségügyi feladatoknak az OAH-hoz, Országos Atomenergia Hivatalhoz történő delegálása vagy telepítése kérdésében. Itt különbséget kell tennünk a sugáregészségügy és sugárvédelem között. A sugáregészségügy továbbra is a decentrumoknál marad, a sugárvédelmi feladatok kerülnek koncentrálásra az Országos Atomenergia Hivatalhoz. Megjegyzem, ez körülbelül egy hat-nyolc éves szakmai vitának az ilyenfajta eldöntése. Mind a két pozícióra voltak vélemények pró és kontra; a jogalkotó úgy dönt, illetve az előterjesztő úgy döntött, hogy az Atomenergia Ügynökséghez kerül a sugárvédelmi tevékenységek felügyelete. Köszönöm elnök úrnak a kiegészítést ezzel kapcsolatban.

Valóban, Szilágyi képviselő úr kifogásolta azt, hogy nem olvastam föl az egész szakaszt; ez így van. *(Szilágyi György: Felolvashatom.)* Én nem kifogásolom, képviselő úr, csak jelzem, hogy ön sem olvasta föl az egész szakaszt az előbbi hozzászólásában; de fölolvastott olyan szakaszt, amelyet én is fölolvastam. Úgyhogy most maradjunk abban, nem feltételezem, hogy szándékosan és tendenciózusan hagyta ki azt a szakaszt, hogy a 2014. évi LXII. törvénynek a rendelkezései szerint minősíthető...

ELNÖK: Bocsánat, CXII.!

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): CXII. törvény, bocsánat - ...adatokra vonatkozik ez a megállapítási lehetőség, hogy a nemzetbiztonsági szempontból és szellemi tulajdonhoz való jogra figyelemmel nem adható ki.

Összességében azt kell mondanom, hogy ez a törvényjavaslat ebben a formában nem korlátozza az adatahoz jutás lehetőségét jobban, mint ahogy eddig történt, sőt tovább kell mennem, Szél Bernadett képviselő asszony észrevételére reagálva, hogy ez a törvényjavaslat az eddigi pereskedési gyakorlatát inkább meg fogja könnyíteni. Tehát én úgy gondolom, hogy e tekintetben is előremutató az előterjesztés.

A nyilvánosságnak van egy másik fontos eleme, és mindig elfeledkezünk a 2014. évi II. törvényről, amely az Oroszország és Magyarország közötti államközi

egyezmény kihirdetését tartalmazza. Ennek a 3. cikk (6) bekezdése a következőképpen rendelkezik: az orosz kijelölt szervezet köteles a beszerzési eljárásokon az átláthatóság - ideértve az ajánlati felhívás előzetes közzétételét az EU-ban angol nyelven, zárójel bezárva -, az egyenlő bánásmód és a diszkriminációmentesség, valamint a független ellenőrzés elvével és általános követelményeivel összhangban lefolytatni.

Tehát erre vonatkozóan az orosz fél vállalt kötelezettségeket, és erre hivatkozással került be az előttünk levő módosító javaslatba a közbeszerzési törvény rendelkezésével összhangban; azzal, hogy a beszerzések során, miután egyébként a törvény erejénél fogva nem tartozik a közbeszerzési eljárások alá az államközi egyezmény, tehát Európai Unión kívüli országgal kötött egyezmény alapján a közbeszerzési eljárás alá ez a beszerzési folyamat, ezért emeltük be kifejezetten törvényi szintre emelve a beszerzési eljárások nyilvánosságát és a beszerzési eljárásokkal kapcsolatos egyezményben megfogalmazott követelményrendszer alkalmazását ebbe a törvényjavaslatba, amely egyébként tartalmát tekintve megegyezik az én korábban megfogalmazott szándékaimmal, hogy a nyilvánosság, a transzparencia érvényesüljön a beszerzési eljárásoknál is a magyar fél részéről.

A másik fontos elem, amit én írogattam és nézegettem, hogy Harangozó képviselő úrnak továbbra is azt tudom mondani, hogy a folyamatban levő, közérdekűadat-kérésekre vonatkozó eljárásokat az előttünk levő törvényjavaslat nem érinti. Tehát nincs olyan szakasz, nincs olyan rendelkezése a javaslatnak, hogy ezeket a szabályokat, amelyeket el fogunk fogadni, a folyamatban levő ügyekre is alkalmazni kell.

A bíróságnak valóban továbbra is megvan a hatásköre és joga ahhoz, hogy ha valaki nincs megelégedve annak az adatnak a minősítésével, illetőleg azzal az elutasítási okkal, hogy kérem szépen, a két adat nemzetbiztonsági vagy szellemi tulajdonjoghoz fűződő jogot sért, és ezért nem adja ki az adatgazda a kért adatot, akkor nyugodtan bírósághoz lehet fordulni, és a bíróság ezt ki fogja adni, ha az a kérelem megalapozott, mint ahogy ez eddig is történt. Tehát ebben sincs semmi változás.

Összegezve azt tudom mondani, hogy a hatályos magyar közbeszerzési törvénynek, a hatályos magyar adatvédelmi, információszabadságról szóló törvénynek megfelel a mostani javaslat, nem beszél általános adathozzáférési tilalomról, az üzleti és műszaki adatok vonatkozásában csak azoknak az adatoknak a 30 évre történő titkosítási lehetőségét biztosítja, amelyek nemzetbiztonsági okok, valamint a szellemi tulajdon védelméhez kapcsolódó okok miatt szükségesek.

Biztos vagyok benne, hogy a gyakorlat azt a helyes megközelítést fogja igazolni, amit kifejtettünk, hogy nem titkosít semmilyen adatsomagot a tekintetben, hogy a nyilvánosság sérüljön. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miután lezártam a vitát, nem tudok senkinek ebben szót adni. Államtitkár úr egyszer reagált, egyszer viszonzválaszra is volt lehetőség a szokásainknak megfelelően.

Most ismertetem az eseti képviseleti megbízásokat, amelyek a kezdet óta történtek. Tuzson Bence alelnök úr Nyitrai Zsolt képviselő urat, Révész Máriusz képviselő úr Vas Imre képviselő urat, Bóna Zoltán képviselő úr Dunai Mónika képviselő asszonyt helyettesíti, és Balla György alelnök urat pedig én helyettesítem.

Most a határozathozatalokra kerül sor. Mindenekelőtt az 1. hivatkozási számú törvényalkotási bizottsági módosítási szándékról, amely a Szocialista Párt kezdeményezése, szavazunk. Kérdezem, hogy ki az, aki ezt támogatja. *(Szavazás.)*

Tizenegy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Huszonkettő nem szavazattal a bizottság nem támogatta. *(Dr. Schiffer András: Ki tartózkodott?)* Bocsánat, tartózkodás? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincsen. Köszönöm. *(Dr. Schiffer András: Tuzson Bence hogy szavazott? - Jelzésre:)* Tuzson képviselő úr tartózkodik. Tehát egy tartózkodás mellett a bizottság a módosítási szándékot nem támogatta.

A 2. hivatkozási számú törvényalkotási bizottsági módosítási szándékot ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Huszonkettő nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodás nélkül a bizottság a módosítási szándékot nem támogatta.

A 3. hivatkozási számú módosító előtt kérdezem a Tuzson képviselő úr által felvetett módosítást, aki azt javasolja, hogy a 31. §. (1) bekezdés a) pontját hagyjuk el a javaslatból a bizottság döntésének megfelelően. Kérdezem, hogy ki az, aki ezt a javaslatot támogatja. *(Szavazás.)* Huszonkét igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Két tartózkodás. 8 nem szavazattal és 2 tartózkodással a bizottság támogatta.

Erre is tekintettel kérdezem, hogy a 3. hivatkozási számú módosítási szándékot ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* Huszonkét igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tíz nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodás nélkül a bizottság támogatta.

Az összegző módosító javaslat és összegző jelentés elfogadásáról döntünk. Kérdezem, hogy ki az, aki ezeket támogatja. *(Szavazás.)* Huszonkét igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tíz nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodás nélkül a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést elfogadta.

Bizottsági előadónak javaslom Tuzson alelnök urat. Ki az, aki támogatja az ő bizottsági előadói kinevezését. *(Szavazás.)* Köszönöm, egyhangú.

Kisebbségi előadó? *(Jelzésre:)* Tóth Bertalan képviselő úr jelentkezik. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt beszéltük, hogy háromfelé osztanánk az időt. Ha egyetértenek, az MSZP részéről én mondanám, a Jobbik részéről Szilágyi képviselő úr, az LMP részéről pedig Schiffer képviselő úr. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor Tóth, Szilágyi és Schiffer képviselő urak fogják a kisebbségi véleményt ismertetni a plenáris ülésen. Köszönöm szépen, és köszönöm államtitkár úrnak a részvételt.

Áttérünk a soron következő napirendi pontokra. *(Rövid szünet.)*

Egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/2329. számú törvényjavaslat

(A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)

A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3115. számú törvényjavaslat

(A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)

Egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3019. számú törvényjavaslat

(A bizottság eljárása a HHSZ 46. §-a alapján)

ELNÖK: Köszönöm. Akkor folytatnánk az ülést. Kérem képviselőtársaimat, foglalják el a helyüket.

Azt javaslom, hogy miután a következő három napirendi pont, az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/2329. számú javaslat, a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3115. számú javaslat és az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3019. számú javaslat tartalmilag összefügg, mindhárom esetben Kovács Zoltán államtitkár úr képviseli a kormányt, ezért együttes vitát tartunk. Természetesen külön szavazunk majd róla, de ez a vita szempontjából is könnyebb. Itt már Bárándy alelnök úrral is konzultáltam közben.

Kérdezem, hogy ki az, aki ezt támogatja. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság... Nem tudom, hogy Fodor képviselő úr is támogatja-e. *(Jelzésre:)* De ha igen, akkor a bizottság egyhangúlag támogatta. Köszönöm szépen; nem felszólítás volt a szavazásra. A bizottság egyhangúlag támogatta.

Akkor ennek megfelelően e három törvényjavaslat együttes vitáját megnyitom, és megadom a szót államtitkár úrnak.

Dr. Kovács Zoltán szóbeli kiegészítése

DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban összefüggenek a törvényjavaslatok. Az első a 2329. számú, az tavaly decemberben, a másik kettő pedig az idén került benyújtásra, amelyhez már a tavalyi esztendőben, illetve az idei esztendőben kerültek benyújtásra módosító javaslatok.

Az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2329. számú törvényjavaslathoz az Igazságügyi bizottság részéről került benyújtásra a módosító csomag, hogy így mondjam. Ebben több olyan törvény módosítására kerül sor, amely a területi integrációval van összefüggésben, és ennek az ágazati viszonyait szabályozza.

A szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 3115. számú törvényjavaslatban pedig, hogy milyen szervezetrendszer keretei között látjuk el ezt a területi közigazgatást, a különböző szakkérdésekkel kapcsolatos javaslatok vannak.

A harmadik törvény pedig a jogállási törvény, amely az Igazságügyi Minisztérium részéről került benyújtásra. Ebben Répássy államtitkár úr lesz a segítségemre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszöntöm Répássy államtitkár urat is, aki akkor e harmadik javaslat kapcsán a kormányt képviseli. Parancsoljon, államtitkár úr!

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. A T/3109. számú javaslat, amely az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról címet viseli, célja a közsférába vetett bizalom növelése. Három fő témakört ölel fel ez a törvényjavaslat.

A javaslatok egyik csoportja a Magyar Kormánytisztviselői Kar által jelzett, a joggyakorlatban felmerült kérdések tisztázását szolgálja.

A javaslat másik nagy része a kormányhivatalok közötti kirendelés és a kormányhivatali integrációt segítő, mondjuk úgy, hogy munkajogi jellegű javaslatokat tartalmazó rész.

A harmadik része ennek a javaslatnak annak a helyzetnek a kezelése, hogy ha egy közszolgálati jogviszonyban álló személlyel szemben vagy egyáltalán, mondjuk úgy, állami alkalmazottal szemben büntetőeljárás indul, ebben az esetben hogyan kell eljárni a büntetőeljárás alá vont személynek, milyen kötelezettségei vannak a munkáltató felé. Itt nem teljesen új kötelezettségről van szó, ez egy régi kötelezettség, de a törvény eddig nem részletezte, és nem fűzött szankciókat a bejelentési kötelezettség teljesítéséhez.

Tehát ez a három nagy csoportja van azoknak a szabályoknak, azoknak a módosító javaslatoknak, amelyeket tartalmaz a törvényjavaslat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A T/2329. számú, az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló javaslatnál van egy kormánypárti kezdeményezésű törvényalkotási bizottsági módosító, ami 5 pontból áll és jogtechnikai jellegű. Kérdezem államtitkár urat, hogy ezt támogatja-e.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár (Miniszterelnökség): Igen.

ELNÖK: Köszönöm. A kormány támogatja. A T/3115. számú törvényjavaslatnál a Törvényalkotási bizottságnak nincs saját módosító javaslata. A T/3019. számú, egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatnál 1. hivatkozási szám alatt van kormánypárti kezdeményezés. Kérdezem Répássy államtitkár urat, hogy ezt a kormány támogatja-e.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Igen, elnök úr, támogatom. És még lenne egy megjegyzésem.

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): A Törvényalkotási bizottság részére készített háttéranyagban, amely a T/3019. számú törvényjavaslatról szól, van egy módosító javaslat, az Igazságügyi bizottság egyik módosító javaslata, amely a 6. pontban szerepel.

Szeretném elmondani, hogy az az álláspontunk, mármint a tárca és az előterjesztő álláspontja, hogy a 6. pontban szereplő összes módosító javaslat, bocsánat, nem az összes, hanem a 40. §-ban foglalt, ugyanis a 6. pont tartalmaz 40. §-t, 41. §-t és 42. §-t, és ebből a 40. és a 41. § sarkalatosnak minősül, tehát kétharmados többséggel kellene elfogadni.

ELNÖK: Világos, de nyilván nem a bizottságban, hanem az Országgyűlésben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Persze, persze, igen, úgy értettem, csak azért, mert eddig ettől eltérő értelmezést kapott ez a dokumentum, és csak a 40. §-ra vonatkozóan volt sarkalatosnak tekintett a javaslat.

ELNÖK: Egy héttel ezelőtt még rövidebben foglalkoztunk ezzel a kérdéssel.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Tehát még egyszer, csak megismétlem, nem szeretném bonyolítani: a 40. és 41. § mind a kettő kétharmados, sarkalatos rendelkezés a mi álláspontunk szerint.

ELNÖK: Világos. Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát a törvényjavaslatokkal kapcsolatosan. *(Jelzésre:)* Bárándy alelnök úr, parancsoljon!

Dr. Bárándy Gergely ügyrendi indítványa

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Lehet, hogy előbb kellett volna ezt a hozzászólást megtennem, de én szeretném kérni a napirendi pont levételét a bizottság napirendjéről, tekintettel arra, hogy a mi meglátásunk szerint komoly alkotmányossági probléma áll fenn. Nevezetesen: a kötelező törvényi előírás alapján kellett volna hogy a kormány egyeztessen a törvényjavaslat benyújtását megelőzően a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal. Legjobb tudomásom szerint ez elmaradt mind a három törvény esetében, legalábbis az Igazságügyi bizottság ülésén tegnap ez derült ki.

Én azt gondolom, hogy ha ez így van, akkor teljesen mindegy az, hogy azóta ezt megtette-e a kormány vagy nem, ez bizony, felveti a közjogi érvénytelenség lehetőségét.

Az Alkotmánybíróság ezekben az ügyekben nem szokott automatikusan kimondani ilyet, azonban tudjuk azt, hogy tette már az előző ciklusban is, például az egyházügyi törvény kapcsán.

Éppen ezért azt gondolom, hogy az Országgyűlés akkor jár el helyesen, ha ezt most leveszi a napirendről, a kormány ismételten benyújtja, ha kívánja, ezeket a törvényjavaslatokat, azután, hogy egyébként ezt a kötelező egyeztetést elvégezte, különben egy ilyen problémával fogunk szembesülni. Úgyhogy ez egy ügyrendi indítvány lenne.

Hozzá szeretném tenni azt is, hogy ha már itt tartunk, ennél a témánál, akkor én azt rendkívüli módon nehezményezem, hogy a kormány egyébként nem tesz eleget az egyeztetési kötelezettségének. Nem tesz eleget, úgy általában. Az egy másik kérdés, hogy itt kifejezetten nevesíti a törvény azt, hogy ilyen esetekben kivel kell és kivel köteles egyeztetni. De tegnap, amikor más törvényjavaslatot is tárgyaltunk, akkor fölolvastam a NAIH elnökének az Igazságügyi bizottság számára megküldött levelét, aki most már sokadszor jelzi azt, hogy a kormány elmulasztotta a vele való kötelező egyeztetést. Utána persze birtokába került a törvény, és mondott róla valamit, jelen esetben pozitívat, más esetben meg negatívát mondott. De azt lehet mondani, hogy a kormány gyakorlatot csinál abból, hogy elmulasztja a törvényben előírt egyeztetési kötelezettségeit. Azt gondolom, hogy ennek a gyakorlatnak a Törvényalkotási bizottság menlevelet nem adhat. Úgyhogy most itt az ideje annak, hogy ha már ennyire egyértelmű esettel állunk szemben, akkor ne tárgyaljuk meg ezeket a napirendi pontokat.

Köszönöm szépen, elnök úr. Egyelőre ennyit, a tartalmi hozzászólásra még fogok szót kérni. Köszönöm. ELNÖK: Köszönöm. Alelnök úr ügyrendi javaslatot tett, erről kell majd döntsünk. De előbb ki kíván hozzászólni? Államtitkár úr jelezte.

Répássy államtitkár úr, parancsoljon! DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Igen. Tájékoztatni szeretném a bizottságot, hogy a tegnapi napon az Igazságügyi bizottságban hasonló vitát már lefolytattunk erről Bárándy képviselő úrral, és a következő az álláspontunk. Ugye, Bárándy képviselő úr kategorikusan állítja, hogy ezeket a törvényjavaslatokat egyeztetni kellett volna. Igen ám, de ez értelmezés kérdése. Ugyanis azok a jogszabályok, amelyek előírják, hogy például a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnak, vagy a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórumnak milyen véleményezési joga van, természetesen nem szám szerint jelölik meg a törvényeket, hogy azt a törvényt köteles a kormány egyeztetni az Érdekegyeztető Fórummal, hanem körülírja, hogy milyen véleményezési joga van az Érdekegyeztető Fórumnak. Ezt csak azért bocsátottam előre, mert egyrészt a mi álláspontunk szerint, tehát az Igazságügyi Minisztérium mint előterjesztő álláspontja szerint vagy az előterjesztő képviselőjének álláspontja szerint a T/3019. számú törvényjavaslat - tehát az egyes jogállási - nem tartozik abba a körbe, amelyben kötelező lenne az Érdekegyeztető Fórummal az egyeztetés. Másrészt meg nyilván el fogja mondani államtitkár kollégám, hogy egyébként más érdekvédelmi szervezetekkel folyt egyeztetés. Ugye, Bárándy képviselő úr csak a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórumot hozta föl, de más érdekvédelmi szervezetekkel egyeztetett a kormány az előterjesztés benyújtása előtt. Ezzel szeretném segíteni a döntésüket az ügyrendi kérdésben. ELNÖK: Köszönöm szépen. Döntés előtt még Bárándy képviselő úr kért szót. Parancsoljon, alelnök úr! DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Megértem az államtitkár úr igyekezetét, amivel a magyarázhatatlant próbálja magyarázni. Szeretnék fölolvadni önöknek egy jogszabálysöveget. Talán ezzel tisztába tehetjük a helyzetet. A 2011. évi CXCV. törvény 198. § (2) bekezdését szeretném idézni, ami így szól: „A KÉF hatáskörébe a közigazgatásban foglalkoztatott kormánytisztviselők és köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak.” A (3) bekezdés: „A KÉF véleményét ki kell kérni” - mondom még egyszer: ki kell kérni - „a (2) bekezdés szerinti hatáskörébe tartozó ügyekkel kapcsolatban az igazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás kérdéseiben.” Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, azt nem vitatja senki - talán még önök sem tudják -, hogy ebben a három törvényjavaslatban bizony a kormánytisztviselők és köztisztviselők élet- és munkakörülményeire és foglalkoztatási feltételeire vonatkozó kérdések szerepelnek. Az, hogy hogyan lehet őket áthelyezni, hogyan lehet őket kirendelni, és a többi, és a többi, azt gondolom, érinti az élet- és foglalkoztatási feltételeiket. Hogy ezt hogy tudják önök úgy magyarázni, hogy önök szerint ez nem fontos, vagy nem tartozik ide, azt már végképp nem tudom hová tenni. És tudja, államtitkár úr, amikor a törvényben, az önök által alkotott 2011. évi törvényben az szerepel, hogy ki kell kérni a KÉF véleményét, és önök azt mondják, hogy egyébként más hasonló szervezetekkel beszélgettek vagy egyeztetettek, akkor, őszintén szólva, pont mindegy. Azt kell mondjam, nem számít. Nem lényeges. Ha a törvény azt írja elő, hogy ennek a szervezetnek a véleményét ki kell kérni, mielőtt a törvényt előterjesztik, akkor teljesen mindegy, hogy ezen kívül még hány másik érdekvédelmi szervezettel egyeztetettek önök, a törvényi kötelezettségüket elmulasztják. Ez a helyzet. Köszönöm szépen. ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr, parancsoljon! DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Bármennyire is felemeli a hangját Bárándy képviselő úr, mindenkinek azt ajánlom figyelmébe, hogy ez egy értelmezési kérdés. Értelmezés kérdése, hogy a törvényjavaslat tartalmaz-e olyan szabályokat, amelyek miatt kötelező az egyeztetés. Na már most, elmondtam egyébként, hogy egyeztetett a kormány egyes érdekvédelmi

szervezetekkel, amelyek egyébként a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum tagszervezetei. Bocsánat, ezek nem jelezték sem a KÉF felé, sem a kormány felé, hogy a Közszolgálati Egyeztető Fórummal egyeztetni kellene. Tehát azért ez egy fontos információ. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)* ELNÖK: Államtitkár úrnál a szó! DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Fontos információ, hogy a KÉF egyes tagszervezetei nem jelezték, nem is felénk, a KÉF felé nem jelezték azt, hogy tessék akkor összeülni és véleményt nyilvánítani ebben a jogszabályban. Még egyszer mondom, ez értelmezés kérdése. Például itt van a Bárándy úr által említett kirendelés kérdése. Vagy itt van akár a büntetőjogi bejelentés kérdése. Ezek a szabályok eddig is részei voltak a törvénynek, tehát nem új intézményt alkot a törvény, hanem ezekre nézve a szabályokat pontosítja. Az életkörülményeikre meg különösen nem vonatkozik. Azt elfogadom, hogy a foglalkoztatásuk szabályaira vonatkozik, de nem új kötelezettséget állapít meg a törvény. És még egyszer mondom, visszatérve erre, ha a KÉF tagszervezetei nem jelezték azt a KÉF-nek, hogy szükség lenne egy ilyen egyeztetésre, akkor miért gondolja azt a kormány, hogy a KÉF hatáskörébe tartozna egy ilyen egyeztetés. **Döntés az ügyrendi indítványról**

ELNÖK: Köszönöm. Elég világosak az álláspontok. Kérdezem, hogy ki az, aki az ügyrendi indítványt támogatja. *(Szavazás.)* Öt igen szavazat mellett a bizottság nem fogadta el az ügyrendi javaslatot. **Hozzászólások és határozathozatalok**

Akkor most érdemben rátérünk a vitára. Ki az, aki érdemben kíván hozzászólni? *(Dr. Bárándy Gergely és Tukacs István jelentkezik.)* Tukacs és Bárándy alelnök úr közül? A szocialista frakció belső viszályait... *(Dr. Bárándy Gergely: Jobb, ha én vagyok az első. Nincs viszályunk.)* Akkor Bárándy alelnök úr, parancsoljon! DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Nincs viszály, teljes egyetértés van. Azért kezdeném én, mert a korábbi napirendi ponthoz tartozó észrevételem lenne. Úgy gondolom, hogy az 1. pont, a TAB-háttéranyagot mondom, az 1. pont ellentétes a házszabállyal, mert nincs összefüggés a törvényjavaslattal nem érintett és a módosító javaslattal beiktatott rendelkezések között. Ez azért is érdekes, mert ezt el lehetett volna a T/3019. számú törvényjavaslatban házszabályszerűen rendezni. Mégsem ezt a megoldást választotta az előterjesztő. Azt gondolom tehát, hogy itt egy ilyen jellegű probléma fennáll. Még egy megjegyzés az előző vitához, elnök úr. Ott már nem akartam még egyszer szót kérni és visszaélni - hogy szokta elnök úr mondani? - a liberális ülésvezetéssel. De azért, államtitkár úr, azt tudom önnek mondani, hogy olyan volt az ön érvelése - és tartalmilag is idetartozik, azt gondolom -, mintha azt mondaná, hogy kérem szépen, azért mulasztottam el, mondjuk a bíróságokkal a kötelező egyeztetést, mert beszéltem két bíróval, azok a bírók mondtak valamit, és nem jelezték azt, hogy egyébként ezt szerintük a bírósági vezetőkkel egyeztetni kellett volna. Körülbelül ez a logika, amit ön mond. Más vonatkozásban pedig azt mondom, azon tartalmilag lehet vitatkozni - és mivel már itt tartunk, tartalmilag teszem is -, hogy ezek új kötelezettségeket állapítanak meg a munkavállalók számára. Ezért szerintem nem értelmezési kérdés az, hogy ezt meg kellett volna vitatni. De ha nem állapítanak meg, államtitkár úr, mutassa meg nekem, hogy melyik az a szakasza a jogszabálynak, amelyik azt mondja, hogy csak abban az esetben kell egyeztetni a KÉF-fel, ha új rendelkezéseket hoznak be, és ha csak módosítanak tartalmilag a régin, akkor nem. Mutassa meg, államtitkár úr, hogy melyik az! Mert én nem találok meg a normaszövegben. Egyszerűen felháborítónak tartom azt, amit a kormány ezekben az ügyekben művel. A köztársasági elnöktől kezdve a házelnök úron keresztül már mindenki kikérte magának a kormány ilyen jellegű működését, és én is ezt teszem. Jó lenne, ha öt év után észbe kapnának, észhez térnének, és legalább levonnák a következtetést például

a választási eredményekből: nem nagyon tűri ezt már nemcsak a parlament, hanem a lakosság sem.

Az érdemi észrevételt pedig fenntartom, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e további hozzászólási szándék? *(Jelzésre:)* Tukacs képviselő úr, parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bár furcsának tűnhet, hogy alapjában kérdőjelezzük meg ennek a tervezetnek a létjogosultságát, hiszen nem tartjuk megfelelőnek sem házsabályi szempontból, sem a törvényalkotási törvény szempontjából, mégis megemlítenék néhány dolgot azért, hogy látható legyen, nemcsak azzal van probléma, amit Bárándy úr elmondott, hanem tartalmában is van probléma ezekkel a javaslatokkal.

Én első körben a területi államigazgatási szervezetek újabb koncentrációjáról szeretnék szólni. Nemcsak azért, mert nem teljesen világos az, hogy 2011 után mi vezetett oda, hogy részben vagy egészben újabb területeket kell beolvasztani a megyei, illetve a fővárosi szervezetekbe, hanem azért is, mert ezeknek több finanszírozási, működési és tartalmi problémája is van.

Egyfelől az a probléma, amely arról szól, hogy eddig is nagyon nehézkesen működtek költségvetési szempontból ezek a szervezetek, magyarul nagyon szűkre volt szabva nekik a kabát pénzügyi szempontból. Másfelől pedig az, hogy eljárási tekintetben is nagyon furcsa, hogy szervezet és eljárás mód szétválik, magyarul: 13 nappal előtte fogalmazódik meg vagy lép hatályba az eljárásokra vonatkozó rend, miközben a szervezet még sehol sincs.

Ennek a tervezetnek az egyik legkritikusabb része az, hogy azok a kormányhivatalok, amelyeket eddig láttunk, nyilvánvalóan pártpolitikusok által vezetettek. Amennyiben ez így van, akkor az újabb területek besöprése csak azt garantálja, hogy a kormányzat szempontjából lényeges és fontos ügyek gördülékenyek legyenek, és akkor még nagyon finoman fogalmaztam. Ilyennek tartom a nemzetbiztonság szempontjából fontos beruházásokat, ilyennek tartom azokat a beruházásokat, amikor bármit lehet ennek nyilvánítani, és azt is, hogy ezzel aztán sikerül végképp eldugni a politika útvesztőiben a döntést, kizárva ebben a szakmaiságot.

Tartalmi értelemben azt sem értem világosan, hogy vajon a kis egészségügyi minisztérium, a GYEMSZI hatásköréből áttenni az ellátásszervezést az OEP-hez mi végre való, és hogyan fog működni a különféle, OEP által finanszírozott területek pénzügyi ellátása a következő időszakban a megyéknél. Nem nagyon értem, hogy az ellátásszervezés vajon mitől lesz jobb az OEP keretében, amelynek véleményünk szerint egyetlen dolga lenne: finanszírozónak lenni az ellátásokért. Önmagában tehát ez a lépés, azt hiszem, újra azt bizonyítja, hogy meg sem próbál az egészségügyi kormányzat vagy a kormányzat különbséget tenni az ellátásszervező, a megrendelő és a finanszírozó között, ami kívánatos lenne.

A második ilyen tétel: apróságnak tűnik, csak cseppben a tenger, meglátszik a kormányzat következetessége, hogy van egy olyan passzus, hogy ha az orvosi dokumentáció alapján indokoltnak tartja az ellenőrző orvos, főorvos, 30 napra visszamenőleg igazolhatja a keresőképességet. Ez nagyon érdekes, mert tavaly év végén ez egy salátában bekerült, aztán utána most kikerül. Mi volt ezzel a probléma? Vagy valakinek el kellett rendezni a problémáját, akkor beraktuk, és utána kivesszük?

Államtitkár úr, ezek azért elég nevetséges dolgok, hogy egy hónap után megpróbálunk most megint csak valamit itt virmanolni. Nem biztos, hogy válaszolni

fog rá, hiszen nem feltétlenül öntől vagy önöktől származik ez a javaslat, de megmosolyogtató akkor, amikor itt találkozunk vele újfent.

A következő ilyen tétel, hogy nem teljesen világos az eljárási költségek rendje. Újabb tételként pedig a földvédelmi hatósági eljárásnál fogalmazódnak meg aggályaink és problémáink. Hol szükséges még egyéb hatóságok eljárásánál kikérni a beintegrált szervezet véleményét, hol nem szükséges. Az az igazság, hogy ez egyáltalán nem könnyíti meg azt a helyzetet, ami egy káoszt eredményezett ezeknél a szervezeteknél.

Ha tekintetbe veszem azt is, hogy a méltányossági ápolási díj átkerülése a helyi testületekhez vajon mennyiben fogja megkönnyíteni azt, hogy az önkormányzatok finanszírozhatják az ilyen ellátásokat is, összességében azt kell hogy mondjam, hogy ez a szervezeti átalakítás, szervezeti integráció egyrészt magyarázat nélküli - miért most, miért ezeket, mi a hatástanulmány, hogyan fog működni, mitől lesz ez jobb? Mert hát bízom abban, hogy valakiben csak felmerült, hogy jobbá kell tenni ezeket a működési formákat.

Másrészt: hogyan és miből fognak normálisan működni?

Harmadrészt: hogyan fogják áthidalni azok a szakemberek, akik bekerülnek, azt a káoszt eljárási szempontból, amit ez okozni fog?

Negyedik: nem megnyugtató az a helyzet, amiben bizonyos eljárásokat, amelyek a kormányzat vagy a Fidesz szempontjából fontosak, el lehet dugni az államigazgatásban anélkül, hogy ehhez érdemben lehessen hozzászólni. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én egy dolgot nem értek. Azt nem értem, hogy ha felmerülnek törvényességi problémák, és elmondja államtitkár úr, hogy ráadásul vannak sarkalatos rendelkezések is ebben a törvényben, és ha jól értettem államtitkár úr magyarázatából, ő kimondottan a jogállási tárgyú törvények módosításánál mondja azt, hogy nem kellett volna egyeztetni; akkor mi lesz a további sorsa ennek a törvénynek? Ha önöknek fontos lenne ez a törvény, akkor minden valószínűség szerint az lenne a járható út, hogy minél hamarabb életbe léphessen, amit Bárándy képviselő úr javasolt, hogy ha önök ezt visszavonták volna, csináltak volna gyorsan egy egyeztetést, mert ezt kihagyták, és utána visszahozzák ugyanezt a törvényt, és tartalmilag lehet róla beszélni.

Most mi fog történni? Két dolog fog történni. Az, hogy önök meg fogják szavazni a bizottságban, hogy bekerül a tisztelt Ház elé, a tisztelt Ház előtt a sarkalatos pontjai vagy átmennek, vagy nem mennek át, Bárándy képviselő úr is mondta, hogy egy héttel ezelőtt ezek még nem voltak problémák, most már esetleg felmerülhetnek, majd ha átmennek, és elfogadja az Országgyűlés a törvénymódosításokat, akkor ezt minden valószínűség szerint meg fogják támadni. És onnantól kezdve, mivel államtitkár úr is azt mondta, hogy értelmezési dolgok lehetnek, ki tudja, hogy ebben az értelmezési kérdésben államtitkár úrnak adnak-e igazat vagy annak, aki esetleg megtámadja, és akkor utána ismét vissza fog jönni, itt lesz a TAB előtt, és bejön az Országgyűlésbe. Tehát én logikailag nem értem, hogy elvileg két hét csúszással újra be lehetett volna hozni ezt a törvényt, miért nem ez az egyszerűbb megoldás. Szerintem felesleges időcsúszást fog eredményezni.

Ha államtitkár úr válaszolna nekem erre, akkor azt megköszönném. És arra is, hogy jól értettem-e, hogy ön azt mondta, a három törvényből, amit most egyben

tárgyalunk, ön kizárólag a jogállási törvényeknél mondja azt, hogy nem kellett volna egyeztetés? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pesti képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. PESTI IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Személyes érintettség révén is megszólalnék, válaszolnék Tukacs képviselő úr felszólalására.

Elhangzott, hogy korábban pártpolitikusok irányították és pártpolitikai szempontokat érvényesítettek a kormányhivatalok vezetésében. A magam részéről és valamennyi kormányhivatalt vezető kormány megbízott részéről szeretném ezt visszautasítani, ugyanis egyetlen alkalommal sem fordult elő, hogy kormány megbízottak politikai szempontokat érvényesítettek volna. Minden alkalommal a törvényesség keretei között mozogtak. Ha ez nem így lett volna, akkor az élénk és figyelő ellenzék nyilvánvalóan a bírósághoz fordult volna, feljelentéssel élt volna, de erre nem volt példa.

Én magam Budapest főváros kormány megbízottjaként tudom mondani, és nagyon sok szocialista párttársa tudja igazolni, hogy a kormányhivatal mindig korrektül járt el, és ugyanígy járt el valamennyi kormány megbízott-társam is, és mindig jogszabályi keretek között mozogtak a kormány megbízottak.

Elhangzott még egy kritika, hogy káosz keletkezett. Korábban volt káosz. Legyünk őszinték, '90 óta igazándiból a közigazgatás átalakításához senki sem fogott hozzá, bár '94-ben a szocialistáknak és a szabaddemokratáknak lett volna lehetőségük, de mégsem vállalták ezt be. 2010-ben a Fidesz elvállalta, hogy a közigazgatást átalakítsa. Ennek az átalakításnak az eredményeként, kétségtelenül igaz az, hogy lényegesen kevesebb forrásból, de hatékonyabban működött a közigazgatás.

Engedje meg, hogy elmondjam, hogy a kormányablakok megnyitásával olyan mértékben felgyorsult az állampolgárok kiszolgálása, amely minden korábbi ügyintézés sebességben, kulturáltságban felülmúlt. Nagyon sok levelet kaptam mint kormánybízott, engedje meg, hogy egy levelet hadd idézzek, egy kritikus levelet. Egy hölgy írt nekem mint kormány megbízottnak, amelyben kifogásolta, hogy ahogy belépett a kormányablakba, elkérte a sorszámot, és azonnal szólították, annyi ideje se volt, hogy kipihenje magát, mert azonnal elintézték az ügyét, és máris távoznia kellett. Rendkívül felgyorsult az ügyintézés - ez mindenféleképpen pozitív folyamat volt.

Még egy megjegyzése volt, az OEP-pel kapcsolatban: OEP, GYEMSZI, ki a megrendelő, illetve ki a finanszírozó? Van a világon olyan ország, ahol ez együtt történik, de hozzáteszem, Magyarországon a GYEMSZI megjelenése előtt tulajdonképpen az Országos Egészségbiztosítási Pénztár volt az ellátásszervező és a finanszírozó is. Hogy ez jó volt vagy nem volt jó, erről vitatkozhatunk; hogy a GYEMSZI jól működött-e vagy sem, erről megint vitatkozhatunk, de nem egy különleges dolgról van szó, hanem az elmúlt 25 év gyakorlatáról.

És akkor egy utolsó megjegyzés, Kovács államtitkár úrhoz egy kérdés lenne. A közigazgatási munka valóban szolgálat, és rendkívül nagy tapasztalatot igényel, a tudás és a tapasztalat együtt jelenti a bölcsességet, amiből aztán majd egy magas szintű vagy egy jó kiszolgálása következik az ügyfeleknek. Az fontos, hogy olyan közigazgatásban dolgozók maradjanak a rendszerben, akik hosszú, 15-20-25-30 évet is a rendszerben dolgoznak, és a 25-30 éves munkájuk, amely nemcsak ügyintézés, hanem a fiatalok betanítása is, valamilyen elismerésre kerül. A törvényben szerepel a jubileumi jutalom megszüntetése - kérdezem, hogy ez miért indokolt. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Tukacs képviselő úr; utána Galambos képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem kétlem, hogy képviselőtársam meg akarja védeni azt a szisztémát, amelynek a működtetésében részt vett, nincs ezzel nekem semmiféle problémám.

Képviselő úr, véletlen-e, hogy az összes létező kormányhivatal volt vagy akkor jelenlegi fideszes országgyűlési képviselők pozícióját kívánta meg? Remek közigazgatási szakemberek dolgoznak szerte a megyékben, és csodák csodája, ezeket a posztokat akkor egzisztáló vagy most már nem országgyűlési képviselő fideszes személyiségek vezették. Na most, ha ez véletlen, akkor bizonyára a matematikai véletlen fogalmát át kell értelmeznünk, merthogy ez nem volt véletlen. Nem tud magyarázatot adni sem ön, képviselő úr, sem senki más arra, hogy mitől voltak ők a legalkalmasabbak. Hát én megmondom! Amit mondtam, azért. Attól voltak a legalkalmasabbak, mert ők voltak azok, akiket kézzel lehet vezérelni.

És ha most azt mondja, hogy nem születtek feljelentések, akkor hadd utaljak arra, tisztelt képviselő úr, mint valamikor kormányhivatalt vezető politikus, hogy bizonyára tudja, hogy a jogszabályi keretek között is lehet - merthogy úgy alkotják meg önök a jogszabályokat - olyan ügyeket intézni az államigazgatásban, amelyek ugyan a polgárookra tartoznának, de amelyekbe nem látnak bele. Szóval ez, amit említettem, hogy a nemzet szempontjából nagyon fontos beruházás gyakorlatilag lehet bármi. És nagyon kíváncsi vagyok rá, hogy a Vár rekonstrukciós munkái mikor kerülnek bele ebbe a körbe.

Ezért tehát bizonyára ez a vita közöttünk fenn fog maradni arról, hogy a kormányhivatalok mennyire politikavezéreltek vagy mennyire nem.

Én azt hiszem, hogy az OEP működésére vonatkozó szakmai vitát későbbre kellene halasztanunk, mert nem tárgya ennek a törvénynek. Pusztán csak azt szerettem volna jelezni, hogy kibeszéletlen szakmai ügyek intéződnek egyetlen döntéssel az önök működésében.

Eennyit szerettem volna elmondani, elnök úr, reakcióként. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Galambos képviselő úr, parancsoljon!

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Eredendően nem kívántam szólni. Tukacs képviselőtársam mostani felszólalásához azért szeretném azt megjegyezni, hogy jómagam is kormány megbízottként tevékenykedtem, és nem voltam országgyűlési képviselő. *(Tukacs István: De most az vagy!)* Tehát lehet, hogy a rendszernek ilyen szempontból vannak olyan oldalai is, amikor szakmai alapon választanak ki embereket.

Egy általános megjegyzésem és egy speciális, az egyik törvényjavaslatra vonatkozó felvetésem lenne. Az általános az, amit Pesti Imre képviselőtársam, kormány megbízott kollégám felvetett. Onnan kezdeném én is, hogy 2010-ben, amikor elindult a kormányhivatalok által generált területi közigazgatás integrációja, 16 szakigazgatási szervet integráltunk annak idején a kormányhivatalokba. Ez annyit jelentett, hogy a dekoncentrált szervezeteknek a gazdájává vált ténylegesen is megyei szinten a kormányhivatal. És ennek a, mondhatjuk azt, államreform I. lépésnek a második lépéseként látjuk ezt a törvénycsomagot, tehát három törvényt, amit most egyben tárgyalunk, összefüggően.

Az államreform II.-nek az volt a továbblépés-elképzelése - és képviselőtársaim is pontosan tudják, hiszen több felszólalásban elhangzott, a Miniszterelnökséget

vezető miniszter úr szájából is, államtitkár urak szájából is -, hogy az államreform II. keretében tovább szükséges erősíteni azokat a megyei pozíciókat, amelyeket egyébként gyakoroltunk és gyakorolni is fogunk: további olyan szerveket von be a kormányhivatalok szervezetébe ez a törvénycsomag, amelyek indokoltak. És, ami nagyon fontos, megteremti az egységes kormányhivatal szervezetét, hiszen ha elolvassák képviselőtársaim figyelmesen a törvénytervezeteket, azokban az szerepel, hogy az eddigi szakigazgatási szervek a továbbiakban hatékonyság szempontjából és az egységes kormányhivatali szisztéma szempontjából oly módon szűnnek meg, hogy főosztályok jönnek létre, amelyek az ágazati szakmai érdekeket ezentúl úgy tudják majd képviselni, hogy ezekért a területekért a kormány megbízott lesz felelős, és nem szétaprózott 16 vagy 18 szervezettel való kapcsolattartás fog megvalósulni a területi államigazgatásban. Mindenképpen racionális lépésnek tartom, és azt gondolom, hogy lehetne erről sokáig beszélni. Itt a járási hivatalokat még kiemelném, hiszen 2013. január 1-jével létrejött járási hivatali szisztéma volt az - Pesti Imre kollégámmal együtt jeleztük -, hogy a kormányablakok rendszerében közel 200 kormányablak lépett munkába, amelyeknek én most nem is elemezném a hasznosságát.

Ami a technikai rész lenne, illetve ami figyelemfelhívás lenne mindkét tárca képviselőihez, államtitkár urakhoz: a jogállási törvény, a T/3019. 39. §-a, illetve 41. §-a vonatkozásában én azt gondolom, mivel én nem nyújtottam be ehhez módosító javaslatot határidőn belül, és nem is élhetek már ezzel a lehetőséggel, én csak figyelemfelhívásként szeretném elmondani, hogy pontosan a járási hivatalok köztisztviselőit érintő azon gyakorlatot szeretném én a tárca részéről támogatandónak tartani, hogy azoknak a köztisztviselőknek, akik - jelesül az én választókerületemben, Dunaújvárosban 40 főt érint - az önkormányzattól átvett köztisztviselők, a jelenlegi törvénytervezet hatálybalépése esetén átlagosan 30 és 80 ezer forint közötti jövedelemcsökkenéssel kell szembenéznük.

Ennek van egy kompenzációs pontja, a 39. §, amire kifejezetten kérem a tárca támogatását, hogy a teljesítményértékelésekkel egy hónapon belül el lehet téríteni. Ez nagyon fontos; ha egy járásban harminc embert érint, akkor a többi esetében még többet. Szerintem ezzel a lehetőséggel élni kellene, már csak azért is, mert amíg a köztisztviselői életpályamodellt be nem vezetjük, az körülbelül még jó egy év, addig ezeket a közszolgákat, köztisztviselőket semmiképpen nem volna szabad elengedni a rendszerből.

Ennek a gyakorlati megvalósítását kérem majd a tárcától. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy Selmeczi Gabriella képviselő asszony Szűcs Lajos képviselő urat, Vejkey Imre képviselő úr pedig Mengyi Roland képviselő urat helyettesíti.

Eddig elég tágan kezeltük az előttünk fekvő előterjesztést. Kérem képviselőtársaimat, hogy tárgyhoz ragaszkodva folytassuk a vitát, ha még valaki szólni kíván.

(Jelzésre:) Látom, hogy Szilágyi képviselő úr még szót kér. Parancsoljon! Megadom a lehetőséget.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Igaza van, hogy elég tágan értelmeztük. De ha mind a Fidesz, mind pedig az MSZP kicsit tágabban, akár a kormányhivatalok működéséről is elmondhatta a véleményét, akkor engedje meg, hogy nagyon röviden elmondjam a Jobbik véleményét.

Én értem azt, amit Tukacs képviselő úr mond, de nem értek vele egyet. Hiszen szerintem mind az MSZP, mind a Fidesz rosszul közelíti meg ezt a kérdést. Ha

létrehoznak kormányhivatalokat, akkor végül is várható, hogy azokat az embereket bízzák meg a vezetéssel, akikben úgy érzik, hogy megvan a megfelelő rátermettség, és ismerik is őket. Viszont ami miatt azt mondom, hogy rossz mind a kétféle megközelítés, az az, hogy Tukacs képviselő úr ezt kifogásolta, hogy Fideszhez közeli emberek vagy országgyűlési képviselők lettek a kormányhivatal-vezetők. Szerintem, amikor - de nem csak szerintem, hanem ez így is lesz - eljön az az idő, hogy egyszer a Jobbik Magyarországért Mozgalom fogja kormányozni ezt az országot, akkor minket nem fog érdekelni, hogy adott esetben egy kormányhivatal-vezető éppen fideszes vagy MSZP-s. Egy dolog fog minket érdekelni: szakmailag vagy politikailag végzi-e a munkáját. Ha szakmailag végzi a munkáját és jól végzi a munkáját, akkor továbbra is legyen kormányhivatal-vezető.

Ennek kellene lenni az alapnak egyébként mind a közigazgatásban dolgozók esetében is, és mindenhol máshol, hogy szakmailag vizsgáljuk az embereket, és ne politikai beállítottság alapján, hiszen nagyon sokszor azért okoznak a politikusok vagy éppen a kormányok óriási károkat ennek az országnak, mert egy-egy kormányváltáskor tisztogatásokat végeznek, és még azokat az embereket is kirúgják, akiknek pedig szakmailag abszolút ott lenne a helyük, ahol eddig voltak, csak éppen azt mondják rájuk, hogy politikailag nem hozzájuk tartoznak. Ezzel a gyakorlattal kívánunk mi szakítani, és szakítani is fogunk.

Inkább azzal kellene foglalkozni és azt kellene vizsgálni, valóban, hogy a kormányhivatalok jól működtek-e, betöltötték-e azt a szerepet és mennyiben töltötték be, amelyet a kormány szánt nekik. Valóban, egyébként szerintem vizsgálni kellene, hogy az önkormányzatok és a kormányhivatalok egymásra hatása mit eredményezett adott esetben akár a fővárosban vagy bárhol máshol az önkormányzatiságban; tehát mennyi jogkör került át, és vajon egy adott önkormányzat megfelelő jogkörökkel rendelkezik-e, vagy pedig már csak azért van szinte egy polgármester, hogy az ünnepeken megjelenjen, és mondjuk, aláírjon bizonyos képeslapokat. Tehát ezeket mind meg kellene vizsgálni.

Nem azt állítom, hogy ez így van, csak szerintem ezek olyan kérdések, amelyek sokkal fontosabbak lennének annál, mint hogy éppen egy adott kormányhivatal ki vezet, vagy pedig milyen politikai beállítottságú ember vezet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik is élt az egy alkalommal lehetséges tárgytól való eltérés vagy túlterjeszkedés lehetőségével. *(Derültség.)* Kérem képviselőtársaimat, hogy ha valaki még fel kíván szólni, akkor most már a tárgyhoz kötődően tegye.

(Jelzésre:) Tuzson alelnök úr, parancsoljon!

TUZSON BENCE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Szigorúan a tárgyhoz kötődően, a T/2329. törvényjavaslattal kapcsolatban szeretnék egy technikai jellegű módosítást javasolni.

A 41. § (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy a törvény 70. § (1) bekezdésében a „földhivatalhoz” szó helyére a „fővárosi és megyei kormányhivatalhoz” kifejezés kerüljön. Javaslom, hogy ezt helyesen „járási (fővárosi kerületi) hivatalhoz” kifejezéssel helyettesítsük, mert a hatáskörük alapján az a helyes, ha ezt így tesszük.

ELNÖK: Tehát szó szerint képviselő úr azt javasolja, hogy a 41. § (3) bekezdésnél felhatalmazást kap a miniszter, hogy a...? Vagy melyik?

TUZSON BENCE (Fidesz), a bizottság alelnöke: A T/2329-esről van szó.

ELNÖK: Igen. Akkor tehát ez helyesen úgy hangzik: „(3) A földforgalmi törvény 70. § (1) bekezdésében a 'földhivatalhoz' szövegrész helyébe 'járási (fővárosi kerületi) hivatalhoz' szövegrész lép.” Tehát a „járási (fővárosi kerületi) hivatalhoz”, erre irányul a módosító.

TUZSON BENCE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Igen.

ELNÖK: Köszönöm, akkor erről is fogunk szavazni. További hozzászólási szándék van Legény képviselő úr részéről. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Egyrészt, mivel mind a három törvényjavaslatot egyben tárgyaljuk, ezért azt szeretném megerősíteni újra, hogy a Bárándy alelnök úr által már elmondottaknak megfelelően az MSZP frakciója most is azt állítja, hogy mivel nem történtek meg a szükséges, törvényben előírt egyeztetések, ezért nem kellene tárgyalnunk, és le kellett volna vennünk napirendről. De ha már ezt hozta a sors és az élet, akkor természetesen ehhez kell nekünk is alkalmazkodnunk.

Ha megengedik, azt azért Pesti képviselő úrnak és Galambos képviselő úrnak is szeretném jelezni, hogy az önkormányzatokat nagyrészt azért kiürítették önök. Szilágyi képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a polgármestereknek most már gyakorlatilag szinte csak protokolláris feladataik vannak. De azt azért kevésbé lehetne állítani, hogy 2010-ig nem működött a magyar közigazgatás, mert most önök körülbelül azt állították, hogy addig csupán káosz, azt követően pedig a remek kormányhivataloknak köszönhetően megvilágosodás történt a közigazgatás területén.

Szerintem ez így azért kicsit túlzás; mondhatnám, hogy barokkos túlzás. Azt gondolom, azt nem lehet elvitatni, hogy igen, a kormányhivatalokat fideszes kötődésű politikusok vezették. Ezt lehet másképp értelmezni, meg lehet egyébként másképp magyarázni is, de ezzel megint csak egy centralizáció jön létre.

A törvényjavaslatokat, amelyek most ide bekerültek hozzánk, nem fogja támogatni az MSZP frakciója, mert úgy látjuk, hogy ezek célja továbbra is a további központosítás, illetőleg a központi politikai akarat akadályok nélküli végig viteléhez való útnak a kikövezése. Tehát ezt így összességében nem fogjuk tudni elfogadni.

És ha megengedik, még kifejezetten a jogállási tárgyú törvényekkel, a T/3019. törvényjavaslattal kapcsolatosan szólnék. Répássy államtitkár úr említette a 6. pontot, amelyben jelezte, hogy a 40-es és a 41-es sarkalatos. Hát, az rendben van, de itt a 6. ponttal azért van még más probléma is. Jelesül az, hogy arról szól ez a 6. pont egészen pontosan, hogy „a házelnök egyéb, törvényben meghatározott személy részére közjogi tisztség betöltésének igazolása céljából igazolványt állít ki”, és ennek a helyére lépne az, hogy ki állíthat ki igazolványt. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítása szerint a házelnök nem csupán a 21. pontban felsorolt közjogi tisztségeket betöltő személyeknek biztosít ezentúl közjogi tisztségviselői igazolványt, hanem egyéb, törvényben meghatározott személyeknek is. De az indoklás nem ad arra semmiféle magyarázatot, hogy kire gondolnak. Lehet, hogy most készül el éppen a lex Habony, bár ha jól tudjuk, ő még nem közjogi tisztségviselő. *(Közbeszólások.)* De ettől függetlenül, ha megengedi, élünk azzal a gyanúperrel, hogy a kormány megint csak megpróbál itt valamit elrejteni ebben a jogszabálytervezetben.

Egyébként pedig a kinevező, aki például a köztársasági elnök, ő adja ki a tisztségviselőnek az igazolványt - mit keres önmagában ez a javaslat az

Országgyűlésről szóló törvényben? Ennek a központi államigazgatási szervekről és a kormány tagjainak jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvényben kellene szerepelnie. Tehát ezt így kevésbé tudjuk értelmezni, hogy miért pont itt tárgyaljuk. Szerintünk ez jogdogmatikailag egyáltalán nem jön össze. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs további felszólalási szándék, akkor államtitkár úrnak megadom a szót, azzal, hogy itt alelnök úrral és a szakértőkkel is tanácskozunk a T/2329/1. hivatkozási számú TAB módosítási szándék 1. pontjának házsabályszerúségéről. Az új 36/A. § második része egyértelműen rendben van. A másik résszel, tehát az (1) bekezdéssel kapcsolatban alelnök úr azt mondta, hogy most itt továbbléphetünk, de mondjuk, ennek a házsabályszerúségén lehetne vitatkozni. A jogrendszer egységével indokol a javaslat. Ezzel kapcsolatosan is kérem az államtitkár urak véleményét.

A vitát lezárom, és megadom a szót államtitkár uraknak, tetszés szerint beosztva a szerepeket.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Igen, azt akartam kérni, elnök úr, hogy mind a ketten tudjunk válaszolni, mert én csak az...

ELNÖK: Szabad belátása szerint, államtitkár úr, bármikor adja át a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): ...az igazságügyi miniszter által előterjesztett egyes jogállásihoz érkezett kérdésekre szeretnék válaszolni.

Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is az igazolványügyről hadd beszéljek már. Ez most már többször felmerült. Az nyilvánvaló, az a szabály, hogy ha egy törvény előírja, hogy valakit el kell látni a tisztségét igazoló igazolvánnyal, akkor ez egy törvényi rendelkezés. Tehát nem a parlamenti belépőre vonatkozik, amikor egy törvény szerint, az országgyűlési törvény szerint valaki kaphat parlamenti belépőt, hanem kifejezetten egy olyan tisztségben van, olyan tisztségbe nevezték ki, amit egy törvény szerint egy igazolvánnyal igazol.

Azon lehet vitatkozni, hogy miért az Országgyűlés elnöke állítja ki ezt az igazolványt, valóban lehet rajta vitatkozni, de mi azt tapasztaltuk, hogy nincs olyan közjogi tisztségviselő, vagy nincs olyan közjogi személy, aki kiállítana igazolványt a részére. Tehát előfordulhat olyan hivatalvezető, olyan állami szervnek a vezetője, akinek a részére a köztársasági elnök nem állít ki igazolványt, nem így szólnak a rendelkezések, mert például nem a köztársasági elnök nevezi ki, ezért valakinek mégiscsak el kell látnia őt igazolvánnyal. Mondjuk úgy, hogy jobb híján az Országgyűlés elnöke látja el; jobb híján.

De képviselő úr, ez különösen nem visszaélés ezzel az intézménnyel, egyszerűen azt a célt szolgálja, hogy egy közjogi méltóság lássa el őt igazolvánnyal; egyébként olyan közjogi méltóság lássa el igazolvánnyal, aki mások számára egyébként, nagyon sok közjogi tisztségviselő számára igazolványt állít ki. Azt gondolom, hogy ebben ne keressenek valamifajta gyanús dolgot. Ha tudnak jobb közjogi tisztségviselőt vagy közjogi hivatalos viselő személyt mondani, aki elláthatná igazolvánnyal ezeket a tisztségviselőket, ezeket az egyébként állami tisztségviselőket, akkor mondjanak ilyet. Ezek független tisztségviselők. Nyilván annál, aki a végrehajtó hatalom hatáskörébe tartozik, ott megoldható, hogy ellátja valaki őt igazolvánnyal, például a miniszterelnök vagy a miniszter ellátja igazolvánnyal, de azoknál, akik a kormánytól független szervezeteknél dolgoznak és eddig nem kaptak igazolványt,

nem állított ki részükre senki sem igazolványt, mi úgy látjuk jónak, hogy ne a Köztársasági Elnöki Hivatalra terheljük ezt a kötelezettséget - különösen, ha nem a köztársasági elnök nevezi ki -, hanem az Országgyűlés elnökére terheljük. Ennyit magyarázatul ebben az igazolványügyben.

(Dr. Gulyás Gergely elhagyja az üléstermet, és az ülés vezetését dr. Bárándy Gergely, a bizottság alelnöke veszi át.)

Azt pedig, hogy ki fog ilyen igazolványt kapni, azért fogja ismerni az egész közvélemény, hiszen egy törvény alapján kinevezett személyről van szó. Ha egy törvény alapján valakit kineveznek, akkor az már csak részletkérdés, hogy egyébként még igazolvánnyal is ellátják, mert a kinevezés önmagában megjelenik a közlönyben, és a többi, és a többi.

Én ennyit kívántam válaszolni az elhangzott felvetésekre, és a többi kérdésre vagy legalábbis a kérdések egy részére Kovács államtitkár úr szeretne válaszolni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Időközben elnök úr ideiglenesen átadta az elnöklést nekem. Úgyhogy megadom a szót Kovács államtitkár úrnak, parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Csak egy szót az egyeztetésről, Répássy képviselő úr válaszolt már rá. Valójában a jogszabály a munkakörülményekről szól, a mi megítélésünk szerint a feladatellátással kapcsolatos az egyeztetés, e tekintetben pedig nem szükséges a jogszabályról egyeztetni.

Mindezek ellenére a Kormánytisztviselői Kartól kezdve a bányász szakszervezeten és az MKKSZ-en keresztül a KÉF alelnökéig mindenkivel történt egyeztetés a szakmai szervezeteken kívül.

Ami a szervezetrendszerrel illeti - ez az általános vitában is elhangzott, és itt is többen feszegették -, a kormányhivatal ugyanúgy a végrehajtó hatalom része, mint maga a minisztérium, amelyet egy politikus vezet, hasonlóan a franciaországi prefektusi rendszerhez. Tehát azt gondolom, hogy a jogállása is, illetve nem azt gondolom, hanem így van, a jogállása is a kormányéhoz kötődik, tehát e tekintetben a kormány működésének vagy mandátumának lejártával a kormány megbízotti mandátum is lejár, szakembereknek viszont ott maradnak a főigazgatók és igazgatók, akik egyébként a hatósági tevékenységet meg a hivatalt magát is viszik. Ha így nézzük, a miniszternek is van közigazgatási jogköre, ők is gyakorolnak ilyen ugyanúgy, mint ahogy a kormány megbízottak. Maga az integrációs törvény a kettős irányítást szünteti meg és helyette egyirányú irányítás lép életbe, a hatáskör címzettje a kormány megbízott, illetve a járási hivatal vezetője.

A másik, amit szeretnék a felvetésekre elmondani, hogy a GYEMSZI-től semmilyen feladat nem kerül át - ezt Tukacs képviselő úrnak mondom -, a hatósági feladatok kerülnek át. Gyakorlatilag egy profiltisztítás zajlik, a hatósági tevékenységek kerülnek a kormányhivatalhoz akár a segélyügyekben, akár az OEP-től átvett feladatok tekintetében, akár a Magyar Államkincstártól átvett feladatok vagy a BÁH-tól átvett feladatok tekintetében. A zöldhatóságnál, illetve a bányahatóságnál pedig egy az egyben ugyanazok a munkatársak ugyanazon a helyen látják el továbbra is a feladatukat, csak a kormányhivatalba integrálva.

A szervezet miként néz ki? Valóban a törvényalkotással párhuzamosan történik az előkészítés, nyilvánvalóan a befejezése csak akkor lehetséges, amikor a törvény

elfogadásra kerül. Szilágyi képviselő úr - aki már, úgy látom, eltávozott -, szeretném elmondani, hogy vizet prédikál és bort iszik, hiszen Tapolcán, ahol ők kormányoznak, mindenkit, a régi szakemberek egy részét is - szocialistákkal együtt kormányoznak Tapolcán a helyi önkormányzatban - lecserélték. Tehát innentől kezdve azt gondolom, hogy nem igaz, amit ő itt az imént állított.

Tuzson képviselő úrnak a 41. § (3) bekezdéssel kapcsolatos technikai módosítását a 2329. számú törvényjavaslathoz támogatjuk, hiszen ez szövegszerű, nem egy tartalmi módosítás, hanem olyan jellegű szövegszerű módosítás, ami illik a törvénybe.

(Az ülés vezetését dr. Gulyás Gergely, a bizottság elnöke veszi át.)

Azt szeretném mondani Pesti Imre képviselőtársamnak, hogy egy új életpályamodellt kívánunk kialakítani, amely 2016 nyaratól lépne életbe, ami egy másfajta közszolgálati életpálya-biztonságot jelent, mint mondjuk, egy ilyen ad hoc támogatás, ami egyébként egy szép elismerés a maga nemében, a jubileumi jutalom, hanem egy komplexebb elismerése lenne a hosszú közszolgálati életpályának ebben a modellben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy minden fontos felvetésre válaszoltam, úgyhogy köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bocsánat, technikai egyeztetés miatt kellett kimennem. A szavazás, a döntéshozatal nem lesz olyan egyszerű, mint amilyenek most tűnik. Ugyanis az a nehéz helyzet - és miután a TAB-nak ezzel majd még, azt hiszem, sokszor kell foglalkozni, nem baj, ha itt beszélünk róla, amíg képviselőtársaim megjönnek -, hogy ugye, a sarkalatos többséget igénylő döntések mostantól kérdésessé váltak, gyakorlatilag jelenlétfüggőek. Most van ebben a törvényben egy olyan sarkalatos rész, aminek a politikai jelentősége nulla, ez a közjogi igazolványok kiadásával kapcsolatos. Ha így elfogadjuk, elfogadjuk, ha nem, akkor a korábbi rendszer szerint marad, nincs politikai tétje.

Viszont a sarkalatos rendelkezésnek, amely a törvény végén van, csak és kizárólag abban az esetben van értelme a létének, ha az Országgyűlés elfogadja ezeket a módosításokat, hiszen ha nem fogadja el, akkor minek sarkalatosági záradék, mert akkor a törvénynek nem lesznek részei a sarkalatos rendelkezések. Ezért jogtechnikailag csak és kizárólag azt tudjuk csinálni, hogy én javaslatot teszek most arra - mindjárt a szakaszt is jelzik képviselőtársaim, és erre technikailag újra megnyitjuk a vitát -, hogy a sarkalatosági záradékot a TAB összegző módosítójában hagyjuk el.

Ezt követően a frakciónk ki fogja kérni a TAB összegző módosítójából ezt a pontot, és a kikérés lehetőséget ad arra, hogy erről külön szavazzunk utolsóként. Miután az országgyűlési szavazásnál először szavazunk majd a kétharmados többséget igénylő részről, az Országgyűlés eldönti, hogy a szükséges támogatást biztosítja-e vagy sem, és utána az Országgyűlés ennek a döntésnek megfelelően szavaz a végén arról, hogy a sarkalatosági záradékra szükség van vagy nincs. Ha elfogadta az Országgyűlés a sarkalatos többséget igénylő részt, akkor szükség van, ha meg nem, akkor nincs.

Tehát technikailag most a vitát újra megnyitom, és arra teszek javaslatot, hogy a T/2329., egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz az összegző módosítóban a 44. § elhagyását javaslom, és a 42. § elhagyását javaslom, amely ugyan feles, de a 41. §-sal - ami sarkalatos - való

összefüggése miatt ez is szükséges. Tehát erre a kettőre tesztek javaslatot a TAB összegző módosító részeként. Továbbá a T/3019., egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló javaslatnál a 45. § elhagyására tesztek javaslatot - szintén sarkalatosági záradék - a TAB összegző módosítójában.

Miután a vitát újra megnyitottam, ebben a kérdésben van-e ezzel kapcsolatos észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, a vitát lezárom. Gondolom, a kormány képviselője nem kíván erre reagálni, úgyhogy ezzel együtt elkezdhetjük a szavazást.

Tehát az első a T/2329. számú törvényjavaslat. Először kérem a bizottságot, hogy a háttéranyag 21 pontjáról szavazzon, az 1., 6., 13., 16. és 20. pontok kivételével, mert ezeket a TAB saját módosító javaslata érinti.

Kérdezem a bizottságot, hogy az Igazságügyi bizottság 21 pontban foglalt módosító javaslatát - az 1., 6., 13., 16. és a 20. pont kivételével - ki támogatja. *(Szavazás.)* Huszonnégy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat.

Ezt követően a TAB 1. hivatkozási számú saját módosító indítványáról szavazunk, sőt, bocsánat, ezt megelőzően Tuzson Bence képviselő úrnak a TAB saját módosítójára vonatkozó módosításáról kell hogy szavazzunk. Ez a 41. § (3) bekezdését érinti, a járási hivatalok tekintetében. Kérdezem, hogy ki az, aki Tuzson képviselő úr javaslatát támogatja. *(Szavazás.)* Huszonnégy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazattal Tuzson alelnök úr javaslatát elfogadtuk. Először megint az elhagyásról szavazunk... *(Dr. Rubovszky György: Elnézést, én tartózkodni szeretnék.)* Akkor tudomásul vesszük, elnézést, hogy egy tartózkodás mellett, Rubovszky elnök úr tartózkodó szavazata mellett tehát a bizottság 23 igennel, 4 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett Tuzson alelnök úr javaslatát elfogadta.

Most arról kell szavaznunk, hogy a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslata egészüljön ki a törvényjavaslat 42. §-ának és 44. §-ának elhagyására vonatkozó résszel. Kérdezem, hogy ki az, aki ezt támogatja. *(Szavazás.)* Huszónhárom igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett a bizottság elfogadta.

Most így, egészében a Törvényalkotási bizottság saját módosítási szándékáról kell hogy szavazzunk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki ezt támogatja. *(Szavazás.)* Huszónhárom igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat. Tartózkodik-e valaki? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett a bizottság a TAB saját módosítási szándékát elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat és összegező jelentés elfogadására kerül sor. Kérdezem, hogy ki az, aki ezek elfogadását támogatja. *(Szavazás.)* Huszonnégy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat, tartózkodás nélkül.

Bizottsági előadónak Kucsák képviselőtársunkat javaslom. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag Kucsák Lászlót bizottsági előadónak kijelölte. Ki az, aki kisebbségi előadó kíván lenni? *(Jelzésre:)* Tukacs képviselő úr vállalja a kisebbségi előadó szerepét.

Ezzel áttérhetünk a T/3115. számú törvényjavaslatra. Először az Igazságügyi bizottság által benyújtott, hét pontból álló módosító javaslatokról kell hogy szavazzunk, a TAB-nak saját módosítója nincsen. Kérdezem, hogy ki az, aki az Igazságügyi bizottság módosító indítványait támogatja. *(Szavazás.)* Huszonnégy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat.

A Törvényalkotási bizottságnak saját módosítója nincsen, ezért az összegző módosító javaslat és az összegző jelentés elfogadására kerül sor. Kérdezem, hogy ki az, aki ezek elfogadását támogatja. *(Szavazás.)* Huszonnégy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat.

Bizottsági előadónak javaslom Vécsey képviselőtársunkat. Ki az, aki támogatja az ő kijelölését? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta. Kisebbségi előadót a Szocialista Párt tud-e most bejelenteni? *(Jelzésre:)* Tukacs képviselő úr a bizottság kisebbségi előadója.

Most áttérünk a T/3019. számú, egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatról történő szavazásra. Itt az Igazságügyi bizottság hétpontos háttéranyagáról kell először szavaznunk. Kérdezem, hogy ki az, aki az Igazságügyi bizottság módosító javaslatait az 1. pont kivételével... *(Dr. Legény Zsolt jelentkezik.)* Ügyrendben? *(Dr. Legény Zsolt: Igen.)* Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Elnök Úr! Azt szeretném kérni, hogy a 3. pontot vegyük már ki, és arról külön szavazzunk.

ELNÖK: Akkor mindenekelőtt kérdezem, hogy ki az, aki az Igazságügyi bizottság módosítójának a 3. pontját támogatja. *(Szavazás.)* Egyhangúlag támogatjuk. Köszönöm.

A fennmaradó pontok közül a módosításra kell hogy javaslatot tegyek. A fennmaradó 2., 4., 5., 6. és 7. pontról szavazunk. Az 1. pontról nem, mert ahelyett a TAB háttéranyagában kell hogy szavazzunk. Ki az, aki ezek elfogadását, tehát a 2., 4., 5., 6., 7. igazságügyi bizottsági módosítót támogatja? *(Szavazás.)* Huszonnégy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat.

A Törvényalkotási bizottság saját módosítási szándékához azt a módosító javaslatot tettem, hogy a 40., illetve a 41. § elhagyására a bizottság... *(Az elnök dr. Ágostházy Szabolccsal konzultál.)*

Kérem államtitkár urat, nyilatkozzon azzal kapcsolatban, hogy a 40. és 41. §-sal kapcsolatos sarkalatossági igényt a tárca fenntartja-e.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): A 40. § esetén igen.

ELNÖK: A 40. §-nál igen, a 41. §-nál nem?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Igen, átértékeljük a helyzetet.

ELNÖK: Igen, akkor viszont a 41. § elhagyására kell javaslatot tenni...

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Tehát csak azért, hogy megmagyarázzam: arra való tekintettel, amit benyújtott a bizottság módosító indítványként, amiről az elnök úr az előbb beszélt, a sarkalatossági záradék ügyében, átértékeljük a 41. §-ra vonatkozó módosító indítvány sarkalatosságát.

ELNÖK: És az a kormány álláspontja, hogy nem sarkalatos a 41. §?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Igen. Bocsánat, nem, tehát az az álláspontunk, hogy nem sarkalatos.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor ezzel a kitételrel, tehát a 40. §-ra vonatkozik csak a sarkalatossági záradék, a 41. §-ra nem vonatkozik, ezért erről a módosításról kérem, hogy szavazzon a bizottság! Ki az, aki ezt elfogadja? *(Szavazás.)* Huszonnégy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem szavazat.

A 45. § elhagyására pedig a sarkalatosság miatt én tettem javaslatot. Kérdezem, hogy ki az, aki ezt támogatja. *(Szavazás.)* Huszonnégy igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem.

Akkor ezekkel a módosításokkal együtt a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatáról kérem, hogy szavazzon a bizottság! Ki az, aki ezt támogatja? *(Szavazás.)* Huszonhárom igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás mellett a bizottság a TAB saját módosítási szándékát elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat és összegző jelentés elfogadására kerül sor. Kérdezem, hogy ki az, aki ezek elfogadását támogatja. *(Szavazás.)* Huszonnégy igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Négy nem.

Bizottsági előadónak Galambos Dénes képviselőtársunkat javaslok. Kérdezem, ki az, aki támogatja az ő bizottsági előadónak való kijelölését. *(Szavazás.)* Egyhangú.

Kisebbségi előadó bejelentésére az ellenzék most sor keríthet. *(Dr. Legény Zsolt jelentkezik.)* Legény Zsolt képviselő úr vállalja a kisebbségi előadói feladatot. Köszönöm szépen.

Kérdezem a bizottság tagjait, illetve a kormány jelen lévő képviselőit, hogy tud-e bárki olyan módosító indítványról, amelyről szavazni kellett volna, de szavazásra nem került sor. *(Nincs jelzés.)* Ilyen javaslatról senki nem tud.

Az ülés berekesztése

Köszönöm, akkor a bizottsági ülést lezárom, a részvételt és a munkát megköszönöm.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 51 perc)

Dr. Gulyás Gergely
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Morvai Elvira, Lajtai Szilvia, Ipacs Tiborné, Csoknyay Edit, Podmaniczky Ildikó, Vicai Erika, Soós Ferenc, Prin Andrea és Baloghné Hegedűs Éva